

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Den - 5 DEC. 2006
J.nr. 40A-ØL-53-06

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
- 6 DEC. 2006

Akt.nr. 7

Ved brev af 13. november 2006 (sagsnr. 2006-730-0421) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

I den anledning skal jeg - efter at sagen har været drøftet på et plenarmøde for landsrettens dommere den 1. december 2006 - udtale, at landsretten ikke har bemærkninger til betænkningen.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Nanna Blach

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-52-06
Den 11/12-2006

Justitsministeriet har ved brev af 13. november 2006 (Sagsnr. 2006-730-0421) anmodet om en udtalelse om tv-overvågningsudvalgets betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

Efter at sagen har været forelagt landsrettens dommere, skal jeg meddele, at betænkningen ikke giver landsretten anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

13 DEC. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

20⁰⁶ NR. 730-0421

Københavns Byret

Jmt. Mdt.
5 DEC. 2006

Akt.nr. 8

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09

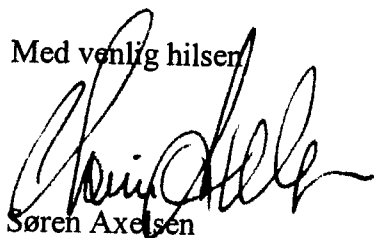
HWO11424/Sagsbeh. HWO
J.nr. 09.2006-57.2
Deres j.nr. 2006-730-0421

4. december 2006

Ved skrivelse af 13. november 2006 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse vedrørende høring over betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

Jeg skal i den anledning oplyse, at Københavns Byret ikke har bemærkninger til betænkningen.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Justitsministeriet
Lovafdelingen

- 6 DEC. 2006

2006 NR. 730-0421

Akt.nr. B

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
12 DEC. 2006

Præsidenten
Helligkorsvej 7
4000 Roskilde
Tlf. 46 36 50 00
Fax 46 15 42 12
Åbent kl. 9.00 - 15.
CVR-nr. 21-65-95-09

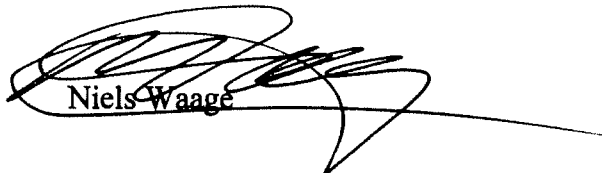
LHL13144/Sagsbeh. LHL
J.nr. 09.2006-50.2
Deres j.nr. 2006-730-0421

11. december 2006

Ved e-mail af 13. november 2006 (j.nr. 2006-730-0421) har ministeriet anmodet om en udtalelse over betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

I den anledning skal jeg på egne vegne og på vegne præsidenterne for retterne i Århus, Aalborg og Odense oplyse, at vi ikke har bemærkninger til betænkningen.

Med venlig hilsen

Niels Waage

12 DEC. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 730-421

Domstolsstyrelsen

Akt.nr. 15

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

St. Kongensgade 1 - 3
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr. 5798000161184

NIJ11405/Sagsbeh. NIJ
J.nr. 4101-2006-40.3
Vedr. 2006-0730-0421
dir.tlf. 33929583
mail nij@domstolsstyrelsen.dk

12. december 2006

Høring over Tv-overvågningsudvalgets betænkning

Justitsministeriet har i et brev af 13. november 2006 anmodet Domstolsstyrelsen om en udtalelse om Tv-overvågningsudvalgets betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

Styrelsen har ikke bemærkninger til betænkningen.

Med venlig hilsen

Niels Juhl

13 DEC. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 730-0421

Randi Graabek

Fra: Naja Munk-Petersen [nmp@hjørring.byret.dk]
Sendt: 14. december 2006 09:20
Til: Justitsministeriet
Cc: Andreas Bøgsted-Møller
Emne: SV: 00Journalnr. 2006-730-0421 - høring over tv-overvågningsudvalgets betænkning (betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning)

Dommerfuldmægtigforeningen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Bestyrelsesmedlem
Naja Munk-Petersen
c/o Retten i Hjørring
9800 Hjørring
tlf. 96 23 46 05
e-mail nmp@hjørring.byret.dk

J.nr. 64/06

Sagsnr. 2006-730-0421 - høring over betænkning nr. 1483/2006

Ved brev af 13. november 2006 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

Jeg skal meddele, at Dommerfuldmægtigforeningen ikke finder anledning til at komme med en udtalelse.

Dette høringssvar sendes kun pr. e-mail.

Med venlig hilsen

Naja Munk-Petersen

RIGSADVOKATEN

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 8. december 2006

Jmt. modt.**2 DEC. 2006**

JOURNAL NR.

RA-2006-801-0041

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: IGA

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN KTELEFON 33 12 72 00
FAX 33 43 67 10

Justitsministeriet har ved brev af 13. november 2006 (sagsnr. 2006-730-0421) anmodet om en udtalelse om betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

I den anledning skal jeg meddele, at jeg kan støtte forslaget i betænkningen, hvorefter butikker, pengeinstitutter og hotel- og restaurationsvirksomheder får adgang til at foretage tv-overvågning af egne indgange og facader, og - når dette er nødvendigt af hensyn til kriminalitetsforebyggelse - af arealer i direkte tilknytning hertil.

Jeg kan endvidere støtte udvalgets flertals forslag om, at politidirektørerne efter ansøgning i en tidsbegrænset periode kan give private tilladelse til at foretage tv-overvågning af egne indgange og facader, når en sådan overvågning må anses for klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsforebyggelse.

Det er min opfattelse, at de nævnte forslag kan medvirke til at forebygge og opklare kriminalitet.

Jeg finder derimod ikke, at der behov for at fastsætte en regel, der udvider den allerede eksisterende adgang for kommuner til at foretage tv-overvågning af frit tilgængelige områder med henblik på kriminalitetsforebyggelse, jf. udvalgets overvejelser herom i betænkningens kapitel 6. Jeg har herved lagt vægt på, at overvågning af denne karakter efter min opfattelse må anses for en politimæssig opgave, der bør varetages af politiet.

13 DEC. 2006Justitsministeriet
Lovafdelingen**2006 NR. 730-0421**

Endvidere bemærkes, at jeg kan tilslutte mig flertallets opfattelse, hvorefter der ikke skal stilles krav om, at privates tv-overvågning skal anmeldes til Datatilsynet.

Jeg har ikke herudover bemærkninger til betænkningen

Henning Fode

RIGSADVOKATEN

SIDE 2

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
15 JAN. 2007

12 JAN. 2007

J.nr.: 2006-000-222
Sagsbehandler: JLU

ADMINISTRATIONS-
AFDELINGEN

Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Direkte: 3391 0910
Lokal: 5502
Telefax: 3343 0018

Web: www.politi.dk

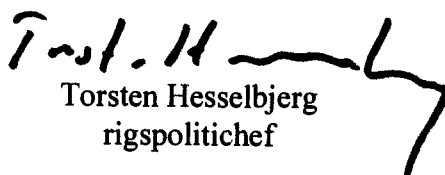
Betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning

Ved brev af 13. november 2006 (sagsnr.2006-730-0421) har Justitsministeriet anmodet om Rigspolitiets bemærkninger til betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

Rigspolitiet kan tilslutte sig, at der i tv-overvågningsloven indsættes en ny bestemmelse, der udvider mulighederne for, at private kan foretage tv-overvågning. Rigspolitiet kan også tilslutte sig udvalgsflertallets forslag om, at der indsættes en dispensationsregel i loven, således at politiet for en tidsbegrænset periode kan give tilladelse til, at der tv-overvåges med billeder. Rigspolitiet er også enig i, at politiet som et led i beskyttelse af private adresser efter en konkret vurdering af det politimæssige behov som hidtil skal kunne iværksætte tv-overvågning omfattende offentligt tilgængelige områder.

Rigspolitiet kan derimod ikke anbefale, at der tilvejebringes hjemmel til, at kommuner – med politiets tilladelse – kan foretage tv-overvågning af frit tilgængeligt område, som anført i lovskitsen til § 2a i tv-overvågningsloven. Det er Rigspolitiets opfattelse, at overvågning af denne art har karakter af en politimæssig opgave, der bør varetages af politiet. Gældende ret på området bør derfor opretholdes.

Med venlig hilsen

Torsten Hesselbjerg
rigspolitichef

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 730-0421

Københavns Politi
Politidirektøren
Politigården, 1567 København V
Tlf. Indvalg 33910910 / 2005 - Fax 33430058

Journalnr.: 0100-10160-00215-06
Dato: 12 DEC. 2006
Sagsbehandler: 20530

Akt.nr. 21

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Ved e-mail af 13. november 2006 (sagsnr: 2006-730-0421) har Justitsministeriet anmodet Københavns Politi om en udtalelse om tv-overvågningsudvalgets betænkning om tv-overvågning.

Jeg kan i den anledning oplyse, at Københavns Politi kan tilslutte sig den dispensationsregel, som udvalgets flertal har foreslået, hvorefter private får mulighed for at opnå en tidsbegrænset tilladelse fra politiet til at foretage tv-overvågning af egne indgange og facader, når en sådan overvågning anses for klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsforebyggelse rettet mod de pågældende bygninger eller disses brugere.

Københavns Politi har ikke i øvrigt bemærkninger til betænkningen.

Med venlig hilsen

Hanne Bech Hansen

13 DEC. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 730-0421

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
12 DEC. 2006

Dato : 11. december 2006
Jr.nr. : 31.9.04
Ref. : Scharf

Akt.nr. 12

Udtalelse om tv-overvågningsudvalgets betænkning om tv-overvågning (betænkning nr. 1483).

Ved skrivelse af 13. november 2006 (sagsnr. 2006-730-0421) har Justitsministeriet anmodet Politimesterforeningen om en udtalelse om tv-overvågningsudvalgets betænkning om tv-overvågning (betænkning nr. 1483).

I den anledning skal Politimesterforeningen bemærke følgende:

Foreningen er enig i, at en afvejning af hensynet til forebyggelse og opklaring af forbrydelser overfor hensynet til privatlivets fred vil kunne berettige, at der gives visse private mulighed for at foretage tv-overvågning også af egne indgange og facader samt under skærpede betingelser også af arealer i direkte tilknytning hertil, som anvendes eller vil kunne anvendes som adgangs- eller flugtveje.

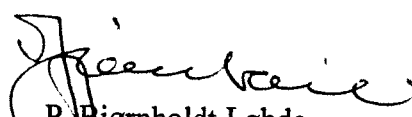
Foreningen finder, at det bør overvejes, om adgangen til at foretage overvågning bør udstrækkes til at omfatte casinoer og spillehaller, hvor de samme kriminalitetsforebyggende hensyn gør sig gældende.

Politimesterforeningen kan endvidere støtte udvalgsflertallets forslag om, at der ud fra de samme hensyn bør være mulighed for, at politiet som led i kriminalitetsforebyggelsen får mulighed for at give private adgang til at foretage en tidsbegrænset overvågning med optagelse af billeder af egne indgange og facader.

Efter Foreningens opfattelse nødvendiggør den aktuelle situation på terror- og kriminalitetsområdet ikke, at der herudover skabes en hjemmel til, at kommuner i kriminalitetsforebyggende øjemed efter forelæggelse for politiet kan foretage en tv-overvågning af det offentlige rum, som vil indebære et relativt stort indgreb i den enkeltes ret til privatliv.

Politimesterforeningen kan tiltræde de foreslåede ændringer i persondataloven.

Med venlig hilsen

P. Bjørnholdt Løhde
12 DEC. 2006

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
20 DEC. 2006

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 19. december 2006
J.NR.: 04-013602-06-2282
REF.: mbl

Høring over betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning

Ved brev af 13. november 2006 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning (j.nr. 2006-730-0421).

Sagen har været behandlet i Advokatrådets Retsudvalg og giver Advokatrådet anledning til følgende bemærkninger:

Afvejningen af hensynet til privatlivets fred over for ønsket om at kunne forebygge og opklare mest mulig kriminalitet beror som angivet af tv-overvågningsudvalget i sidste instans på en retspolitisk og holdningsmæssig vurdering.

Dette gælder navnlig, når Justitsministeriets Forskningsenhed efter en gennemgang af 18 undersøgelser mv. i betænkningens bilag 2 konkluderer, at det er vanskeligt at angive en entydig, overordnet konklusion om effekten af tv-overvågning.

På denne baggrund tager Advokatrådet tv-overvågningsudvalgets forslag om en begrænset udvidelse af adgangen til at foretage tv-overvågning for pengeinstitutter og detailhandel mv. til efterretning.

Advokatrådet lægger i den forbindelse vægt på den retssikkerhedsmæssige forbedring, der sker ved at udvide persondatalovens anvendelsesområde til at gælde for al behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Videoptagelser indeholder i forhold til andre former for personoplysninger særlige muligheder for at behandle, herunder navnlig sprede, meget direkte og umiddelbare oplysninger om rent private forhold. Advokatrådet støtter derfor forslaget om at indføre en særlig snæver adgang til videregivelse af videoptagelser i persondataloven, ligesom Advokatrådet støtter indførelse af en særlig sletningsfrist på 30 dage.

21 DEC. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 730-0421

Tv-overvågning kan efter omstændighederne være en indgribende foranstaltning, som i alle tilfælde rummer en vanskelig afvejning af de anførte grunde for og imod overvågning. Derfor bør grænserne for privates tv-overvågning være fastlagt direkte i lovgivningen.

Advokatrådet kan af disse grunde ikke støtte udvalgsflertallets forslag om, at adgangen til tv-overvågning af indgange og facader for andre private end pengeinstitutter, detailbutikker mv. baseres på et tilladelsessystem, hvor den enkelte politidirektør foretager den nærmere afvejning af hensynene for og imod tv-overvågning. Som angivet af mindretallet vil dette kunne medføre en mere uigennemskuelig og forskellig praksis. Hvis lovgivningsmagten ønsker udvidelser ud over de, der gælder for pengeinstitutter mv., bør udvidelserne således fremgå direkte af loven.

Behandling af personoplysninger i form af tv-overvågning rummer særlige muligheder for retsstridig krænkelse af overvågede personer, idet meget direkte og potentielt rent private personoplysninger for eksempel let og umiddelbart kan stilles til rådighed for internetbrugere.

Der er derfor efter Advokatrådets opfattelse behov for, at man i forbindelse med det lovforberedende arbejde går nærmere ind i udvalgsmindretallets overvejelser om muligheden for en økonomisk godtgørelse ved krænkelse af den enkelte borgers rettigheder ved tv-overvågning.

Advokatrådet har i den forbindelse noteret sig, at betænkningen alene har afsøgt området for godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 direkte i relation til krænkelse foretaget ved tv-overvågning. I betænkningen anføres det på den baggrund, at der ikke ses at foreligge trykt retspraksis, hvor der er tildelt godtgørelse for tort på grund af tv-overvågning (side 73).

Man kunne med fordel foretage en nærmere undersøgelse af godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 i relation til krænkelse, der ikke direkte angår krænkelse af tv-overvågningsloven, men som dog vedrører krænkelse, der synes sammenlignelige hermed.

For eksempel kan nævnes, at forevisning af en videofilm fra et overvågningskamera i et tv-program sammen med blandt andet angivelse af, at personerne var mistænkte, førte til tortgodtgørelse i landsretsdommen trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2000, side 2334. På samme måde findes der i retspraksis eksempler på godtgørelse for uberettiget brug af fotos, herunder brug af fotos i reklamekampagner og i politiets registre.

På den baggrund er det Advokatrådets opfattelse, at lovgivningsmagtens stillingtagen til spørgsmålet om en særlig adgang til godtgørelse for krænkelse af tv-overvågningsloven kræver en bredere analyse af brugen af erstatningsansvarslovens § 26 på sager, der for en umiddelbar betragtning synes sammenlignelige.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

Jmt. Mdt.
- 4 DEC. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

SEKRETARIAT:
AMAGERTORV 21. 3.
1160 KØBENHAVN K
TLF. 33 15 01 02
GIRO 735 02 01
E-MAIL: ELSEBETH@KHELAW.DK

Amagertorv 21
1. december 2006
ER/bn
Direkte tlf.: 33 18 70 57

Vedr.: Sagsnr. 2006-730-0421. Høring over Betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

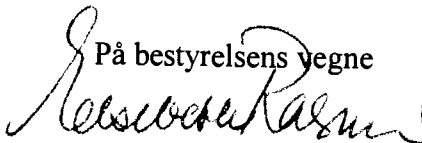
Justitsministeriet har med skrivelse af 13. november 2006 anmodet om Landsforeningens bemærkninger til ovennævnte betænkning.

Denne har været drøftet på et bestyrelsesmøde den 20. november d.å.

Generelt bemærker bestyrelsen, at engelske tilstande med hensyn til tv-overvågning ikke er et ideal, men et skræmmebillede.

På den måde kan bestyrelsen godt se det ønskelige i, at udvalgte erhvervsdrivende, så som pengeinstitutter, i videre omfang kan få lov til at lave tv-overvågning af udvendige facader, selv om det præventivt har en begrænset effekt i forhold til bankrøverier. Det kan imidlertid have en betydning med hensyn til opklaring af sager, hvor bankkunder har været udsat for tyveri eller røveri af betalingskort, eller sager med kunder, der er udsat for overgreb, mens de står og hæver ved udvendige bankautomater.

Bestyrelsen finder ikke anledning til at anbefale en generel kompetence til at foranstalte tv-overvågning af det offentlige rum - heller ikke med henvisning til mulige bedre opklaringsmuligheder for allerede begåede terrorforbrydelser - og kan heller ikke anbefale en ordning, hvor kommunerne får kompetence til at foranstalte tv-overvågning, f.eks. for at beskytte kommunal ejendom.

På bestyrelsens vegne

Elsebeth Rasmussen

- 4 DEC. 2006

JJ
J

Akt.nr. 29

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til: jm@jm.dk

21. december 2006

Vedrørende høring over betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

I brev af 13. november 2006 har Justitsministeriet anmodet Datatilsynet om en udtalelse om betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

CVR-nr. 11-88-37-29

I den anledning skal Datatilsynet, som har behandlet sagen på et møde i Data-rådet, udtale følgende:

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

1. Forslag til lov om ændring af lov om behandling af personoplysninger og ophævelse af tv-overvågningsloven (kapitel 7)

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

1.1. Det fremgår af betænkningen, at den nuværende lovstruktur indebærer, at tv-overvågningsloven gælder side om side med persondataloven, og at denne opdeling først og fremmest har historiske årsager.

J.nr. 2006-121-0048
Sagsbehandler
Karina Kok Jørgensen
Direkte 3319 3224

En gennemskuelig og koordineret regulering af tv-overvågning kan efter udvalgets opfattelse bedst opnås ved, at bestemmelserne i tv-overvågningsloven optages som en del af persondataloven. De særlige regler i tv-overvågningsloven vil da indgå som dele af et særligt kapitel i persondataloven om tv-overvågning. Gennem en sådan sammenskrivning af de to love vil Danmark i relation til tv-overvågning få samme lovstruktur, som man har i alle andre lande omkring os, på nær Sverige.

Som nævnt finder udvalget, at en samlet regulering af adgangen til tv-overvågning som en del af persondataloven er den mest ønskelige løsning. Hvis denne model skal gennemføres, er det således væsentligt, at reglerne om tv-overvågning i sin helhed affattes i overensstemmelse med persondatalovens eksisterende struktur, herunder at der tages højde for, at visse af disse regler har en EU-retlig oprindelse.

Udvalget finder det dog ikke hensigtsmæssigt, om forslaget til nye regler kommer til at bero på dette til en vis udstrækning lovtekniske spørgsmål. Udvalget har derfor i betænkningens kapitel 8 angivet, hvorledes de af udvalget foreslåede nye regler kan indsættes i henholdsvis tv-overvågningsloven og persondataloven. Skulle denne mere "konservative" model blive foretrukket, henstiller udvalget, at en samlet regulering i persondataloven inddrages i fremtidige retspolitiske overvejelser.

1.2. Datatilsynet er enig med udvalget i, at en sammenskrivning mellem tv-overvågningsloven og persondataloven kan have væsentlige fordele i relation til gennemsækelighed mv. på tv-overvågningsområdet. En sammenskrivning må imidlertid – som også forudsat af udvalget – fordre en betydelig indsats af lovteknisk karakter.

Hvis Justitsministeriet overvejer at udarbejde forslag til en sådan sammenskrivning, vil konsekvensen bl.a. være, at Datatilsynet bliver eneste myndighed på tv-overvågningsområdet i forhold til alle væsentlige spørgsmål. En sådan ændring må derfor forudsætte en nærmere undersøgelse af tilsynets ressourcemæssige situation i forhold til at overtage de opgaver, som henholdsvis Justitsministeriet og politiet varetager på området i dag. Datatilsynet vil under ingen omstændigheder kunne løfte opgaven inden for sine nuværende økonomiske og personalemæssige rammer. Der henvises i øvrigt til det anførte neden for under punkt 4 om ressourcemæssige forhold.

Datatilsynet går i øvrigt ud fra, at tilsynet vil blive involveret i en eventuel teknisk sammenskrivning af de to love.

2. Forslag til lov om ændring af tv-overvågningsloven og lov om behandling af personoplysninger (kapitel 8)

2.1. Det fremgår af bemærkningerne til lovudkastet, at formålet hermed er at forbedre mulighederne for at forebygge og opklare kriminalitet, særligt berigelses- og voldskriminalitet samt hærværk, gennem øget adgang for tv-overvågning på steder, hvor kriminalitet erfaringsmæssigt forekommer eller kan forekomme. Lovforslaget har endvidere til formål at sikre en bedre retsbeskyttelse af borgerne, når der sker behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning. Forslagets afgrænsning af området for tv-overvågning tager sigte på at opretholde en balance mellem overvågningen og privatlivets fred.

Det fremgår ligeledes af bemærkningerne til lovudkastet, at forslaget til ændring af persondataloven har til formål at løse en række problemstillinger, som Datatilsynet har peget på i sin henvendelse af 13. september 2004 til Justitsministeriet, herunder dels i samspillet mellem persondataloven og tv-overvågningsloven, dels i forhold til persondatalovens anvendelse i forhold til tv-overvågning. Lovforslaget skal ifølge bemærkningerne sikre bedre retlige rammer for behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning og sikre, at en sådan behandling sker under iagttagelse af reglerne i persondataloven og på en sådan måde, at oplysningerne ikke kan misbruges.

2.2. Udvidet adgang til tv-overvågning

2.2.1. Udvalget foreslår følgende undtagelse til forbudet mod privates tv-overvågning indsat i tv-overvågningslovens § 2:

”3) Tv-overvågning, der foretages af butikker og butikcentre, hvorfra der foregår detailsalg, eller foretages af pengeinstitutvirksomheder eller af hotel-

og restaurationsvirksomheder, af egne indgange og facader, og, når dette klart er nødvendigt af hensyn til kriminalitetsforebyggelse, af arealer i direkte tilknytning hertil.”

Det følger bl.a. af bemærkningerne til bestemmelsen, at der gennem forslaget åbnes mulighed for, at butikker og butikcentre samt pengeinstitutvirksomheder og hotel- og restaurationsvirksomheder med billedoptagelse kan foretage tv-overvågning af egne indgange og facader, samt, når dette klart er nødvendigt til kriminalitetsforebyggelse, af arealer i direkte tilknytning til egen indgang og facade. Det følger af bestemmelsen, at de omfattede erhvervsdrivende kan overvåge indgange og facader, medens det kun vil være et udsnit af disse, der kan overvåge arealer i direkte tilknytning hertil.

Overvågning af arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader kan således kun ske, når dette klart er nødvendigt for, at overvågningen får den fornødne kriminalitetsforebyggende effekt. Det skal altså være klart, at denne overvågning af det offentlige rum er sagligt velbegrundet, idet dette eksempelvis kan bero på, at det er nærliggende, at overvågningen vil forebygge kriminalitet. Dette vil f.eks. være tilfældet for pengeinstitutvirksomheder, men også i forhold til visse butikker vil betingelserne kunne være opfyldt. Det er den erhvervsdrivende, der konkret skal foretage denne vurdering, idet politiet efter omstændighederne vil kunne konsulteres herom.

Kravet om, at det pågældende areal skal ligge i direkte tilknytning til egen indgang eller facade, indebærer, at overvågningens område skal være afgrænset og veldefineret, idet der efter omstændighederne kan være tale om fortove, pladser, herunder parkeringspladser, eller lignende områder, som benyttes til almindelig færdsel. En specifik afgrænsning (antal meter) er det ikke anset for hensigtsmæssigt at angive. Det er en forudsætning for tv-overvågning, at sådanne arealer naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej til de sikrede lokaliteter, f.eks. en forretning eller bank.

Anvendelsesområdet for den foreslåede bestemmelse er yderligere beskrevet i bemærkningerne hertil.

2.2.2. Datatilsynet finder, at den foretagne afgrænsning af, at det alene er visse grupper af *erhvervsdrivende*, der vil få adgang til den udvidede adgang til tv-overvågning med optagelse er meget hensigtsmæssig og udtryk for en passende afvejning mellem forskelligrettede hensyn. Forslaget omfatter erhvervsdrivende i brancher, som må antages at have en særlig risiko for at blive ramt af kriminalitet.

Datatilsynet kan endvidere støtte forslaget om, at der under visse betingelser kan foretages tv-overvågning af *arealer i direkte tilknytning til egen indgang og facade*. For at sikre at tv-overvågning af det offentlige rum fortsat er undtagelsen, finder Datatilsynet det imidlertid helt afgørende, at ændringen gennemføres i overensstemmelse med udvalgets forslag, hvorefter kravet er, at det skal være *klart nødvendigt* at foretage tv-overvågning af arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader. Datatilsynet har i den forbindelse

også noteret sig, at der i udvalget har været enighed om den foreslåede afgrænsning, således som den er beskrevet i betænkningen.

Datatilsynet gør opmærksom på, at hvis adgangen til at foretage tv-overvågning som foreslået, vil dette – i forhold til hvad der er tilladt i dag – medføre en øget behandling af personoplysninger. Det vil således blive tilladt at optage og gemme billeder og hermed indsamle oplysninger om de personer, der passerer de tv-overvågede områder.

2.3. Dispensationsregel for privates tv-overvågning, hvorefter private kan søge politiet om tilladelse til at foretage tv-overvågning med optagelse af egne facader og indgange

2.3.1. Et flertal i udvalget (7 medlemmer) har foreslået, at der indsættes følgende dispensationsregel for privates tv-overvågning:

”§ 2 a. Politimesteren (Politidirektøren) kan efter ansøgning give private tilladelse til at foretage tv-overvågning af egne indgange og facader, når en sådan overvågning må anses for klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsforebyggelse rettet mod de pågældende bygninger eller deres brugere. En sådan tilladelse skal tidsbegrænses. Der kan fastsættes særlige vilkår for sådanne tilladelser.”

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at politimesteren (Politidirektøren) efter ansøgning kan give private tilladelse til at foretage tv-overvågning med optagelse af egne indgange og facader.

For at kunne opnå en sådan tilladelse skal muligheden for at foranstalte tv-overvågning være klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsforebyggelse rettet mod de pågældende bygninger eller deres brugere. Der må efter en politimæssig vurdering formodes at være en risiko for kriminelle handlinger rettet mod de beboere, besøgende eller andre brugere, der almindeligvis indfinder sig på og ved den lokalitet, der er tale om. For at opnå dispensation må det sandsynliggøres, at nogen vil rette angreb mod netop denne bygning m.v. på grund af forhold, der kendetegner dens brugere.

Som eksempler nævnes bygninger, der tjener som beboelse eller opholdssted for offentlige personer, der som følge af deres politiske holdninger, deres rigdom eller på grund af et offentligt ”had” har været – eller lejlighedsvis er – genstand for trusler. Dispensation kan ligeledes tænkes meddelt private institutioner (f.eks. børnehaver) for særligt truede etniske minoriteter. Yderligere vil der efter omstændighederne kunne gives tilladelse til overvågning af ejendomme, der rummer betydelige rigdomme, eller hvis indehavere som følge heraf er i fare for bortførelse eller lignende.

En tilladelse til overvågning skal tidsbegrænses.

Et mindretal af udvalget (6 medlemmer) har udtalt sig imod forslaget om en dispensationsregel. Et andet mindretal (1 medlem) har hverken udtalt sig for eller imod den foreslåede dispensationsregel.

2.3.2. Drøftelsen i Datarådet af spørgsmålet om en dispensationsregel er mundt ud i, at 3 medlemmer af rådet støtter forslaget om en dispensationsregel. De andre 3 medlemmer af rådet, som har deltaget i drøftelsen af sagen, er enig med mindretallet af tv-overvågningsudvalget (6 medlemmer) i, at der ikke bør indsættes en dispensationsregel for private tv-overvågning, således at private kan søge politiet om tilladelse til at foretage tv-overvågning. Disse 3 medlemmer er endvidere enige i den anførte begrundelse for at udtale sig imod forslaget om en sådan dispensationsregel.

2.4. Digital og analog tv-overvågning omfattes af persondataloven

2.4.1. Af lovudkastet fremgår, at der foreslås indsat en ny bestemmelse i persondatalovens § 1:

”Stk. 7. Loven gælder for enhver form for behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.”

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at det foreslås, at lov om behandling af personoplysninger skal gælde for behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, uanset om der er tale om elektronisk databehandling eller ej, og uanset om oplysningerne skal indgå i et register eller gøres til genstand for anden ikke-elektronisk behandling eller ej. Reguleringen er i denne henseende bredere, end hvad der følger af persondatalovens § 1, stk. 1 og 2. Dette gælder såvel behandling af personoplysninger for en offentlig myndighed som for private dataansvarlige.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at lovens § 5 skal iagttages i forbindelse med tv-overvågning, ligesom betingelserne i §§ 6-8 skal være opfyldt. Heri ligger dels, at de grundlæggende krav i § 5 om bl.a. god databehandlingskik skal iagttages, dels at behandlingen skal have hjemmel i §§ 6-8. Det er forudsat, at tv-overvågning, der sker i overensstemmelse med tv-overvågningsloven, har et udtrykkeligt angivet og sagligt formål, jf. § 5, stk. 2, og ligeledes ikke er i strid med kravet om proportionalitet i stk. 3. Det forudsættes endvidere, at behandlingen af almindelige personoplysninger har hjemmel i § 6, stk. 1, nr. 6 og 7 (offentlige myndigheder), og § 6, stk. 1, nr. 7 (private virksomheder m.m.). I de tilfælde, hvor overvågningen afslører strafbare forhold, skal persondatabehandlingen have hjemmel i § 8, stk. 1-3 (offentlige myndigheder), og § 8, stk. 4 og 5 (private virksomheder mm.).

De undtagelser fra lovens anvendelsesområde, som følger af § 2, gælder også for behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning. Heraf følger blandt andet, at hvis der i forbindelse med en tv-overvågning sker behandling af personoplysninger for politiets eller forsvarrets efterretningstjenester, gælder loven ikke for behandlingen, jf. § 2, stk. 11.

2.4.2. Forskellene mellem reguleringen af henholdsvis digital og analog overvågning er efter Datatilsynets opfattelse en væsentlig årsag til, at retstilstanden på tv-overvågningsområdet opleves som unødigt kompliceret og uigenkendselig. Datatilsynet finder derfor forslaget om, at digital såvel som analog tv-overvågning omfattes af persondataloven positivt.

2.5. Forslag om nyt kapitel om tv-overvågning i persondataloven

2.5.1. Udvalget foreslår indsat et nyt kapitel i persondataloven – kapitel 6 a om tv-overvågning.

2.5.1.1. Videregivelse og slettefrist

I kapitlet foreslås for det første følgende bestemmelse:

”§ 26 a. Billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i kriminalitetsforebyggende øjemed, må kun videregives, såfremt de pågældende personer giver samtykke hertil, eller det følger af lov. Herudover kan oplysningerne videregives til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed og indgå i en eventuel straffesag.

Stk. 2. Billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i kriminalitetsforebyggende øjemed, skal slettes senest 30 dage efter optagelsen.

Stk. 3. Optagelser som nævnt i stk. 2 kan opbevares i et længere tidsrum, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist. Den dataansvarlige skal inden for den stk. 2 angivne frist underrette den tvisten vedrører herom, og på anmodning skal vedkommende have udleveret en kopi af optagelsen.”

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at det som en særregel foreslås, at der af hensyn til de berørte personers retssikkerhed fastsættes snævre grænser for videregivelse af personoplysninger, der hidrører fra tv-overvågning med et kriminalitetsforebyggende formål.

Det følger af forslaget til § 26 a, stk. 2, at billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i kriminalitetsforebyggende øjemed, skal slettes senest 30 dage efter optagelsen. Bestemmelsen i § 26 a, stk. 3, er en undtagelse fra slettefristen i stk. 2. I de tilfælde, hvor bevaringen af en optagelse er nødvendig for, at den dataansvarlige kan behandle en konkret tvist, f.eks. en bortvisning, vil dette kunne ske. En sådan opbevaring vil bl.a. være aktuel i tilfælde, hvor tvisten på denne måde vil kunne bringes til en afslutning uden, at der bliver tale om anvendelse af strafferetlige sanktioner. Det er forudsat, at de øvrige bestemmelser i persondataloven, herunder § 5, stk. 1 og 2, om god skik og saglighed overholdes.

2.5.1.2. Efter Datatilsynets opfattelse er det vigtigt, at den lempelse i adgangen til at foretage tv-overvågning, som udvalget foreslår, følges op af forslagene til ændringer i persondataloven, således at der bedst muligt sikres mod misbrug af de personoplysninger, som tilvejebringes gennem tv-overvågning.

Indsættelse af en slettefrist på 30 dage i loven og snævre rammer for videregivelse af personoplysninger fra tv-overvågning – som foreslået af udvalget – finder Datatilsynet derfor bør tillægges afgørende vægt i det videre arbejde med betænkningen.

2.5.1.3. Lydoptagelse i tilknytning til tv-overvågning

Forslaget til § 26 a omhandler også lydoptagelser med personoplysninger. Datatilsynet går umiddelbart ud fra, at der alene er tale om lydoptagelser i tilknytning til tv-overvågning, jf. kapitlets overskrift.

Udvalgets forslag om at lade § 26 a omfatte lydoptagelser i tilknytning til tv-overvågning rejser efter tilsynets opfattelse umiddelbart spørgsmål om, på hvilket grundlag lydoptagelse kan iværksættes.

Datatilsynet rejste i sin henvendelse af 13. september 2004 spørgsmålet om lydoptagelse i tilknytning til tv-overvågning, men gjorde samtidig opmærksom på, at tilsynet ikke i praksis havde taget stilling til spørgsmålet. Tv-overvågningsloven regulerer ikke optagelse af lyd, mens persondataloven inden for sit anvendelsesområde må antages at finde anvendelse.

Spørgsmålet om, på hvilket grundlag lydoptagelse i tilknytning til tv-overvågning kan iværksættes, ses i øvrigt ikke omtalt i udvalgets betænkning.

I forbindelse med ændringen af tv-overvågningsloven i 1998 (L 38 – tv-overvågning af ansatte på arbejdspladsen mv.) omtaler Justitsministeriet i bemærkningerne straffelovens § 263, stk. 1, nr. 3, om aflytning:

”Efter bestemmelsen er det strafbart ved hjælp af et apparat, uberettiget at foretage hemmelig aflytning eller at optage udtalelser fremsat i enrum, telefonsamtaler eller anden samtale mellem andre, eller forhandlinger i lukket møde, som man ikke selv deltager i, eller hvortil man uberettiget har skaffet sig adgang.

En hemmelig optagelse af en samtale vil ikke være strafbar, hvis en af de personer, der deltager i samtalen, har givet samtykke til optagelsen. Dette gælder, uanset om de øvrige deltagere i samtalen er vidende herom.

Bestemmelsen omfatter også eventuel optagelse af lyd i forbindelse med tv-overvågning. Medmindre arbejdsgiveren selv deltager i den samtale, der aflyttes, eller en af deltagerne i samtalen har givet sit samtykke til aflytning, kan der således ikke lovligt ske optagelse af lyd i tilknytning til tv-overvågning.

På den baggrund vil den praktiske hovedregel være, at arbejdsgiveren ikke lovligt kan foretage lydoptagelse på arbejdspladsen, hverken isoleret eller i tilknytning til tv-overvågning.”

Efter Datatilsynets opfattelse bør spørgsmålet om lydoptagelse i tilknytning til tv-overvågning overvejes i det videre forløb. Datatilsynet må samtidig understrege, at hvis lydoptagelse i tilknytning til tv-overvågning må antages at være i strid med straffelovens regler, vil behandlingen heller ikke kunne finde sted inden for rammerne af persondataloven.

2.5.1.4. Oplysningspligt

Som § 26 b foreslås indsat en bestemmelse om oplysningspligt:

”§ 26 b. Bestemmelserne i §§ 29 og 30 gælder, uanset en eventuel skiltning i medfør af reglerne i lov om tv-overvågning m.v.”

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at forslaget til § 26 b præciserer, at ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning gælder, uanset en eventuel skiltning m.v. om overvågningen efter reglerne i tv-overvågningsloven, reglerne i § 29, stk. 1, om den dataansvarliges pligt til at give de registrerede personer en række nærmere angivne oplysninger om behandlingen, f.eks. den dataansvarliges identitet og formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt. Fra denne oplysningspligt gælder en række undtagelser i § 29, stk. 2 og 3, og § 30.

2.5.1.5. Udvalgets forslag afklarer et af de spørgsmål om samspillet mellem persondataloven og tv-overvågningsloven, som Datatilsynet rejste i sin henvendelse til Justitsministeriet. Spørgsmålet vedrører, i hvilket omfang tv-overvågningslovens skiltningsskrav suppleres af persondatalovens regler om oplysningspligt. Datatilsynet anbefaler, at forslaget gennemføres.

2.5.1.6. Undtagelse fra anmeldelsespligten

Et flertal af udvalget foreslår følgende bestemmelse indsat som § 26 c:

”§ 26 c. Behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning er undtaget fra reglerne i § 43, § 48 og § 52 om anmeldelse til Datatilsynet og Domstolsstyrelsen.

Stk. 2. Uanset stk. 1 gælder § 50, stk. 2.”

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at efter forslaget til § 26 c, stk. 1, skal der ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning ikke foretages anmeldelse til Datatilsynet eller Domstolsstyrelsen efter reglerne i § 43 (den offentlige forvaltning), § 48 (private dataansvarlige) og § 52 (domstolene). Det er en konsekvens af forslaget, at der herefter heller ikke skal indhentes forudgående udtalelse fra Datatilsynet efter reglerne i § 45 (den offentlige forvaltning), tilladelse fra Datatilsynet efter reglerne i § 50 (private dataansvarlige) eller forudgående udtalelse fra Domstolsstyrelsen efter reglerne i § 52, jf. § 45 (domstolene). Derimod gælder reglerne i § 47 om, hvorledes der skal forholdes i tilfælde af uenighed mellem en offentlig myndighed og Datatilsynet om udførelsen af en behandling også ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Efter forslaget til § 26 c, stk. 2, gælder reglerne i § 50, stk. 2, om private dataansvarliges overførsel af blandt andet følsomme oplysninger til tredjelande også ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Et mindretal på 2 medlemmer finder, at privates tv-overvågning bør omfattes af en anmeldelsesordning til Datatilsynet.

2.5.1.7. Datatilsynet er enig med flertallet af udvalget i de synspunkter om anmeldelsespligt, som er anført i betænkningen. Med hensyn til de ressourcemæssige overvejelser, som også blev tillagt vægt ved persondatalovens gennemførelse, kan tilsynet supplerende oplyse, at anmeldelsesordningen for offentlige myndigheder på tv-overvågningsområdet i praksis opleves som resourcekrævende for såvel tilsynet som de offentlige myndigheder. Datatilsynet har indtil pr. 4. december 2006 modtaget i alt 118 anmeldelser, herunder ændringsanmeldelser, fra offentlige myndigheder¹.

Datatilsynet skal i den forbindelse understrege behovet for generel information om de nye regler, således som også udvalget har påpeget det i betænkningen (s. 159).

2.5.1.8. Datatilsynets inspektionskompetence

Udvalget foreslår en bestemmelse om Datatilsynets inspektionskompetence på tv-overvågningsområdet indsat i persondatalovens § 62, stk. 3.

Det følger af bemærkningerne, at Datatilsynet efter forslaget tillægges inspektionskompetence over for private dataansvarliges behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, uanset at behandlingen er undtaget fra anmeldelsespligten i § 48 og dermed fra kravet om indhentelse af Datatilsynets tilladelse efter § 50, stk. 1. Der vil herefter på dette punkt gælde ens regler i den private og offentlige sektor, idet det følger af lovens § 62, stk. 2, at Datatilsynet har inspektionskompetence over for den offentlige forvaltnings behandling af personoplysninger, uanset om behandlingen skal anmeldes eller ej. For Domstolsstyrelsens vedkommende følger dette, for så vidt angår domstolens behandlinger af lovens § 68, stk. 1, jf. § 62, stk. 2.

2.5.1.9. Datatilsynet støtter udvalgets forslag og den anførte begrundelse herfor.

Datatilsynet kan i den forbindelse oplyse, at tilsynet ikke kun opfatter inspektioner som en kontrolforanstaltning. Inspektionerne giver således Datatilsynet mulighed for at komme i dialog med de dataansvarlige virksomheder og myndigheder mv. og informere og vejlede om lovgivningen om behandling af personoplysninger.

3. Kommunal tv-overvågning af frit tilgængelige steder

3.1. Udvalget om tv-overvågning fik i et tillægskommissorium til opgave at overveje anbefalingen fra regeringens tværministerielle arbejdsgruppe på terrorområdet om, hvorvidt der bør tilvejebringes hjemmel til, at kommuner efter forelæggelse for politiet kan foretage tv-overvågning på frit tilgængelige steder i kriminalitetsforebyggende øjemed, herunder hvilke rammer der i givet fald bør gælde for en sådan kommunal tv-overvågning.

¹ Datatilsynet har pr. 4. december 2006 modtaget 80 anmeldelser fra kommuner, seks anmeldelser fra amter og hospitaler samt 32 anmeldelser fra statslige myndigheder.

Udvalget bemærker i betænkningen, at efter gældende ret kan kommunerne i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 1-3, foretage tv-overvågning med henblik på at beskytte kommunal ejendom, og at denne overvågning bl.a. kan forfølge et kriminalitetsforebyggende formål, men at overvågningen ikke udelukkende kan have dette formål. Kommunal tv-overvågning kan således ikke i dag iværksættes alene med det formål generelt at forebygge forbrydelser af en almen samfundsmæssig karakter, som der eksempelvis er tale om i forbindelse med forebyggelse af terror.

Udvalget bemærker endvidere, at det ikke finder at have et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere effekten af bestemte virkemidler i forbindelse med terrorbekæmpelse. Udvalget finder derfor ikke at kunne tage endeligt stilling til, om det ud fra en afvejning af de modsatrettede hensyn, der gør sig gældende, vil være ønskeligt at gennemføre en regulering af denne karakter. Udvalget har imidlertid i kapitel 6 redegjort for synspunkter for og imod en sådan regulering samt udarbejdet en skitse til et lovforslag, hvis den anbefaling, der er relateret til bekæmpelse af terror og andre trusler mod den offentlige sikkerhed og orden, ønskes gennemført.

3.2. Datatilsynet kan ikke støtte gennemførelsen af den skitserede lovregulering, hvorefter kommuner får generel adgang til at foretage tv-overvågning af frit tilgængelige steder/områder. Datatilsynet er enig i de synspunkter, som er anført imod en sådan lovregulering.

3.3. Datatilsynet har endvidere noteret sig KL's synspunkt, som fremgår af betænkningen s. 170:

"KL har over for udvalget oplyst, at kommunerne har en betydelig interesse i at kunne foretage tv-overvågning af områder, hvortil der er almindelig adgang, hvis dette er nødvendigt med henblik på at forhindre ødelæggelse eller væsentlig beskadigelse af kommunens ejendom. KL ønsker derfor en klar hjemmel til tv-overvågning i disse tilfælde og foreslår, at der indsættes en regel i tv-overvågningsloven, hvorefter offentlige myndigheder kan foretage tv-overvågning af områder, hvortil der er almindelig adgang, såfremt dette er nødvendigt med henblik på at forhindre ødelæggelse eller væsentlig beskadigelse af myndighedens ejendom. I og med, at udvalget i betænkningen ligger op til, at pengeinstitutvirksomheder, butikker, butikcentre og hotel- og restaurationsvirksomheder får mulighed for ikke kun at overvåge egne indgange og facader, men også dele af frit tilgængelige arealer i tilknytning hertil, når dette er klart nødvendigt af hensyn til kriminalitetsforebyggelse, finder KL ikke, at et sådant forslag kan være særligt betænkeligt af hensyn til retssikkerheden. Hvis Datatilsynets praksis efter en mere indgående undersøgelse viser sig at være eller – efter en drøftelse i Datarådet – kan bringes i overensstemmelse med den af KL foreslåede lovregulering, er denne naturligvis ikke nødvendig."

Datatilsynet finder, at der ikke er grundlag for at antage, at det generelt set er klart nødvendigt for kommunale myndigheder at kunne tv-overvåge også *arealer* i direkte tilknytning til egne indgange og facader. Kommunernes behov for i nødvendigt omfang at kunne beskytte kommunal ejendom og værdis mod ødelæggelse mv. må således normalt antages at kunne opfyldes ved tv-

overvågning af indgange og facader i overensstemmelse med Datatilsynets hidtidige praksis. Efter Datatilsynets opfattelse har kommunale myndigheder således i almindelighed ikke på samme måde som de særligt afgrænsede grupper af erhvervsdrivende, som er omfattet af udvalgets forslag, en nærliggende risiko for at blive ramt af kriminalitet.

Datatilsynet har imidlertid forståelse for, at det f.eks. i forhold til en værdifuld skulptur, som står i et frit tilgængeligt område, kan være nødvendigt at foretage tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. Datatilsynet vil være indstillet på at acceptere en sådan tv-overvågning under forudsætning af, at andre mindre indgribende midler ikke kan anvendes, at tv-overvågning sker i et så begrænset omfang som muligt (antal kameraer), at kameraet fokuseres på skulpturen, og at overvågning af arealer i direkte tilknytning hertil, så vidt det overhovedet er muligt, undgås og i hvert fald begrænses mest muligt, samt at tv-overvågningen i øvrigt sker under iagttagelse af lovgivningen med hensyn til skiltning, sletning osv.

4. Ressourcemæssige forhold

Det er Datatilsynets opfattelse, at udvalgets lovudkast til ændring af tv-overvågningsloven og persondatalovens (betænkningens kapitel 8) vil indebære en betydelig forøgelse af tilsynets arbejdsopgaver.

Forslaget medfører en udvidet adgang til at foretage tv-overvågning, som i praksis må forventes at blive udnyttet. Denne udvikling vil medføre øget behandling af personoplysninger, der – uanset udstyrets tekniske karakter – vil være omfattet af persondataloven og dermed af tilsynets kompetence. Endvidere indsættes der særlige regler i persondataloven for behandlingen af personoplysninger på tv-overvågningsområdet, ligesom Datatilsynet tillægges inspektionskompetence i forhold til de tusindvis af private virksomheder mv., som foretager tv-overvågning.

Samlet set lægges der således op til, at Datatilsynet får en mere omfattende rolle på tv-overvågningsområdet. Det gælder i forhold til vejledning/rådgivning, og det gælder med hensyn til tilsyns- og kontrolopgaver.

Gennemførelsen af alle de centrale elementer i udvalgets forslag forudsætter således efter Datatilsynets opfattelse, at tilsynet tilføres de fornødne ressourcer til at varetage disse opgaver på forsvarlig vis.

Datatilsynet må derfor henstille, at en forøgelse af tilsynets bevillinger indgår i ministeriets videre overvejelser på området.

Datatilsynet går i øvrigt ud fra, at tilsynet i fornødent omfang bliver inddraget i det videre forløb med udmøntning af betænkningen.

Med venlig hilsen

Asbjørn Jensen
Formand for Datarådet

Janni Christoffersen
Direktør

Det Kriminalpræventive Råd

The Crime Prevention Council in Denmark

DKR.nr.:06-131-0388

Glostrup den 7. december 2006

Akt.nr. 10

Jmt. Mdt.

11 DEC. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Ved et brev af 13. november 2006 har Justitsministeriet anmodet Det Kriminalpræventive Råd om en udtalelse om betænkning om TV-overvågning nr. 1483/2006.

I den anledning skal rådet udtale, at rådet har deltaget i udvalgsarbejdet.

Rådet har indtaget det standpunkt, at reglerne om privates TV-overvågning bør bæres af samfundets ønske om at gøre det muligt for private at beskytte sig mod angreb på deres ejendom eller person eller deres ansattes ejendom eller person.

En forebyggende effekt af privates TV-overvågning forudsætter:

- At udstyret er af god kvalitet, og overvågningen foretages fra en hensigtsmæssig vinkel m.v.
- At gerningsmanden forstår, at der sker overvågning
- At gerningsmanden ønsker at undgå pågribelse
- At gerningsmanden foretager en rationel overvejelse af pågribelsesrisikoen.

Privates forebyggelse ved hjælp af overvågning baserer sig på den privates mulighed for at overlade optagelser eller observationer til politiet, der på den baggrund kan foretage identifikation, pågribelse og retsforfølgning. Ved på denne måde at øge gerningsmandens opdagelsesrisiko søger man at få gerningsmanden til at afstå fra sit forehavende.

Politiet gennemfører samfundets efterforskning, pågribelser og retsforfølgning. Politiets mulighed for at efterforske og retsforfølge er sikret - og bør fortsat sikres - i retsplejeloven og politiloven, hvor der er regler om samfundets kontrol med myndighedsudøvelsen.

Hensynet til efterforskning og retsforfølgning bør således efter rådets opfattelse ikke være den afgørende begrundelse for en udvidelse af privates adgang til at TV-overvåge i det offentlige rum.

Rådet har videre indtaget det standpunkt, at en eventuel udvidelse af privates adgang til TV-overvågning skal ske efter en afvejning af fordelene ved at overvåge overfor henholdsvis andre borgeres ret til privatliv og sikkerhedsniveauet ved håndteringen af data (sikkerhed mod unødigt spredning af data).

Justitsministeriet
Lovafdelingen

11 DEC. 2006

2006 NR. 730-0421

Odinsvej 19, 2.sal
DK-2600 Glostrup
Telefon +45 43 44 88 88
Telefax +45 33 43 01 39
E-mail dkr@crimprev.dk
www.crimprev.dk

Fordelene ved privates TV-overvågning kan være den forebyggende virkning eller den tryghedsskabende effekt.

På baggrund af Justitsministeriets Forskningsenheds litteraturstudie har rådet lagt til grund, at der - i modsætning til folks opfattelse af virkningen af TV-overvågning, jf. rådets meningsmåling - kun er dokumentation for en begrænset fordel for så vidt angår forebyggelse.

Kun få borgere føler sig imidlertid krænket ved at blive overvåget, når de er bevidste om, at de kan ses af andre, jf. rådets meningsmåling.

Når der samtidig - ved at optage reguleringen i persondataloven - skabes klarhed over, at data skal behandles så restriktivt som persondata i øvrigt, støtter rådet det øvrige udvalgs anbefaling om at udvide adgangen til at TV-overvåge arealer i direkte tilknytning til indgange og facader for butikcentre og butikker, der driver detailsalg samt pengeinstitutvirksomheder og hotel- og restaurationsvirksomheder.

På spørgsmålet om en adgang for politiet til at give private borgere dispensation til at optage overvågning af egne indgange og facader er udvalget delt. Det er den overvejende opfattelse i Det Kriminalpræventive Råd, at der i overensstemmelse med flertallets forslag bør indføres en sådan adgang.

Med venlig hilsen

Anna Karina Nickelsen
Sekretariatschef

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Akt.nr. 25

Justitsministeriet
Lovafdelingen

18 DEC. 2006
2006 NR. 730-0421

Den 15. december 2006

Høring over betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning

Jnr 01.12.12 P19
Sagsld 000151321

Ved skrivelse af 13. november 2006 har Justitsministeriet anmodet om KL's eventuelle bemærkninger til ovennævnte betænkning om tv-overvågning.

Ref CPT
cpt@kl.dk
Dir 3370 3150

I denne anledning skal KL oplyse, at sagen har været drøftet på KL's bestyrelsesmøde den 15. december 2006, hvor man tilsluttede sig de synspunkter, som er blevet fremført af KL's repræsentant i tv-overvågningsudvalget, nemlig

Weldekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

- at KL ønsker, at der indføres en klar hjemmel til, at kommunerne kan foretage tv-overvågning af områder, hvortil der er almindelig adgang, hvis dette er nødvendigt med henblik på at forhindre ødelæggelse eller væsentlig beskadigelse af kommunens ejendom, f.eks. skulpturer på offentlige områder og

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

- at KL er af den opfattelse, at såfremt regeringen fremsætter lovforslag om, at kommuner - med henblik på kriminalitetsforebyggelse - generelt kan foretage tv-overvågning af områder, hvortil der er almindelig adgang, bør dette forslag kun omfatte bekæmpelse af forbrydelser mod staten (terror), og kun kunne bringes i anvendelse i særlige nødsituationer.

www.kl.dk

1/2

KL's bestyrelse har i øvrigt ingen bemærkninger til tv - overvågningsudvalgets øvrige forslag.

Med venlig hilsen

Erik Faber

Peter Gorm Hansen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret
Email: jm@jm.dk
Att.: Joachim Kromann

11 DEC. 2006

11. december 2006

Agnete Sigurd
Dok. 47480/ms

Høringssvar over betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning

Justitsministeriet har med skrivelse af 13. november 2006 anmodet Forbrugerrådet om en udtalelse vedrørende den af TV-overvågningsudvalget afgivne betænkning om tv-overvågning.

TV-overvågningsudvalget har haft til opgave at overveje, om der i videre omfang bør gives adgang til at foretage tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, og i givet fald hvilke rammer der bør gælde for en sådan udvidelse. Udvalget har endvidere skullet foretage en vurdering af samspillet mellem tv-overvågningslovens og persondatalovens regler. Endelig blev udvalget i november 2005 anmodet om at overveje en anbefaling om tilvejebringelse af hjemmel til, at kommuner efter forelæggelse for politiet kan foretage tv-overvågning på frit tilgængelige steder i kriminalitetsforebyggende øjemed. Denne anbefaling udgjorde én af de 49 anbefalinger, som indgik i den tværministerielle arbejdsgruppes rapport "Det danske samfunds indsats og beredskab mod terror" fra oktober 2005, og som regeringen i sin terrorhandlingsplan fra november 2005 tilkendegav først at ville tage politisk stilling til, når TV-overvågningsudvalget havde færdiggjort sine overvejelser om anbefalingen.

Forbrugerrådet har haft sæde i udvalget.

Forbrugerrådet er enig i udvalgets principielle opfattelse af, at tv-overvågning af frit tilgængelige steder kun bør være tilladt i det omfang, der kan påvises mulige fordele ved overvågningen, som overstiger ulemperne. Forbrugerrådet er derfor tilfreds med, at udvalget har valgt at holde fast i, at der gennem lovgivning bør fastsættes grænser for adgangen til at foretage tv-overvågning.

Udvidet adgang til tv-overvågning

Udvalget foreslår, at der i tv-overvågningsloven indsættes en ny bestemmelse, der udvider mulighederne for, at private kan foretage tv-overvågning. Det foreslås, at

Fiolstræde 17
Postboks 2188
DK-1017 København K

Tlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7742
Mail fbr@fbr.dk
Web www.fbr.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 730-0421/17

butikker og butikcentre, hvorfra der foregår detailsalg, pengeinstitutvirksomheder samt hotel- og restaurationsvirksomheder skal kunne foretage tv-overvågning med optagelse af billeder af egne indgange og facader, og såfremt det er klart nødvendigt af hensyn til kriminalitetsforebyggelse, kan arealer i direkte tilknytning hertil ligeledes tv-overvåges.

Indledningsvist skal det bemærkes, Forbrugerrådet er af den grundlæggende opfattelse, at tv-overvågning af det offentlige rum kan begrænse fundamentale frihedsprincipper i et demokratisk samfund som det danske. Forbrugerrådet har derfor også generelt været betænkelig ved at tilslutte sig et forslag om lempelse af reglerne om tv-overvågning.

Forbrugerrådet finder dog sammen med de øvrige medlemmer af udvalget, at afvejningen af hensynet til privatlivets fred over for ønsket om at kunne forebygge og opklare mest mulig kriminalitet kan begrunde, at der bør ske enkelte lempelser i adgangen til at foretage tv-overvågning, således at tv-overvågning i kriminalitetsbekæmpende øjemed kan finde sted i et vist øget omfang. Forbrugerrådet lægger i den forbindelse vægt på, at udvalget har understreget, at udvalgets forslag herom skal ses i sammenhæng med udvalgets forslag til ændringer i persondataloven. De foreslåede nye regler i persondataloven har således til formål at sikre, at de personoplysninger, der tilvejebringes gennem tv-overvågning, i videst muligt omfang behandles på en måde, der sikrer imod, at der sker misbrug.

Forbrugerrådet har lagt vægt på, at den udvidede adgang til tv-overvågning er begrænset til butikker og butikcentre, hvorfra der foregår detailsalg, pengeinstitutvirksomheder samt hotel- og restaurationsvirksomheder, således at det ikke er alle erhvervsdrivende, der får adgang til tv-overvågning. Forbrugerrådet er således tilfreds med at udvalget i forbindelse med afgrænsningen af hvem, der skal kunne foretage tv-overvågning, har lagt vægt på, at formålet er kriminalitetsbekæmpelse, og at den udvidede adgang til tv-overvågning derfor er begrænset til de erhvervsdrivende, der har det største behov for at kunne gennemføre denne form for overvågning.

For Forbrugerrådet har det endvidere været afgørende, at udvidelsen er begrænset til "egne indgange og facader". Forbrugerrådet er således tilfreds med at udvalget fandt, at "indhegninger" ikke burde medtages, idet udvalget fandt, at dette ikke var strengt påkrævet, og at det kunne medføre et for stort overvågningsområde.

Forbrugerrådet har endvidere lagt afgørende vægt på, at "arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader" kun kan tv-overvåges når dette "klart er

nødvendigt af hensyn til kriminalitetsforebyggelse". Det er således vigtigt, at denne overvågning kun kan finde sted i et mindre omfang end overvågningen af indgange og facader.

Det er angivet at være en forudsætning for tv-overvågning af arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader, at disse naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egen indgang i de sikrede lokaliteter, f.eks. en forretning eller et pengeinstitut. Udvalget har således angivet, at de pågældende arealer i sagens natur skal ligge tæt på egne indgange m.v., men efter udvalgets opfattelse vil det ikke være hensigtsmæssigt at fastsætte absolutte grænser for afstanden (et antal meter). Udvalget henviser til, at det i sidste instans må bero på en konkret vurdering af de lokale forhold, hvilke arealer tv-overvågningen kan omfatte. Udvalget har således været opmærksom på, at afgrænsningen ikke er fuldstændig præcis, men forventer, bl.a. grundet de omkostninger der er forbundet med tv-overvågning, ikke, at der i praksis vil være forbundet større problemer hermed. Forbrugerrådet ser gerne, at man i et evt. kommende lovforslag søger nærmere at definere, hvad der ligger i overvågning af de omkringliggende arealer.

Dispensationsregel for privates tv-overvågning

Udvalgets flertal har foreslået en dispensationsregel, hvorefter politimesteren (politidirektøren) efter ansøgning kan give private tilladelse til i en tidsbegrænset periode at foretage tv-overvågning med optagelse af egne indgange og facader, når en sådan overvågning må anses for klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsforebyggelse rettet mod de pågældende bygninger eller disses brugere.

Forbrugerrådet kan ikke støtte forslaget om, at der bør være en dispensationsregel for privates tv-overvågning, således at private kan søge politiet om tilladelse til at foretage tv-overvågning med optagelse af egne facader og indgange.

Forbrugerrådet er af den principielle opfattelse, at grænserne for privates tv-overvågning bør være fastlagt direkte i lovgivningen, således som det har været tilfældet hidtil. Det kan efter Forbrugerrådets mening være med til at gøre retstilstanden mere uigennemskuelig, hvis grænserne for privates tv-overvågning beror på, dels i hvilket omfang der søges herom, dels en skønsmæssig vurdering foretaget i de enkelte politikredse.

Hvis der i enkeltstående tilfælde er behov for at beskytte udsatte borgere i samfundet, finder Forbrugerrådet, at dette fortsat bør være en politimæssig opgave. Forbrugerrådet skal endvidere påpege, at ikke alle privatpersoner vil have råd til at

foretage en sådan tv-overvågning, og at det må anses for et uheldigt signal at sende, at velstillede personer kan gøre mere på dette område end andre. Forbrugerrådet finder derfor også af denne grund, at det fortsat bør være en politimæssig opgave at beskytte udsatte persongrupper.

Godtgørelse for tort

Forbrugerrådet finder, at en udvidet adgang til tv-overvågning bør medføre, at der samtidig indføres en bestemmelse om, at der kan tilkendes personer en økonomisk godtgørelse ved den dataansvarliges tilsidesættelse af lovens beskyttelseshensyn. Adgangen til overvågning er let tilgængelig. Muligheden for at foretage ulovlige optagelser og for misbrug af optagelser i øvrigt er stor. Med henblik på at forebygge misbrug og for at give den enkelte borger oprejsning ved krænkelse bør der være mulighed for tilkendelse af en godtgørelse. Som udgangspunkt vil den, der føler sig krænkede, ikke have lidt et økonomisk tab. I den gældende lovgivning er den eneste hjemmel til at tilkende en godtgørelse erstatningsansvarslovens § 26. Denne bestemmelse skønnes ikke at opfylde borgerens behov for tilkendelse af godtgørelser. En godtgørelsesbestemmelse bør udformes uden fastsættelse af godtgørelsesniveau og uden fastsættelse af et maksimalt beløb for godtgørelse, idet niveauet bør fastsættes af domstolene. Det er Forbrugerrådets opfattelse, at en udvidet adgang til tv-overvågning aktualiserer behovet for en godtgørelsesbestemmelse, der imidlertid også bør omfatte den hidtidige regulering i tv-overvågnings- og persondataloven.

Samspelet mellem tv-overvågningsloven og persondataloven

Forbrugerrådet finder sammen med de øvrige medlemmer af udvalget, at det bør sikres, at enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning skal ske i overensstemmelse med persondataloven, uanset behandlingsformen, og uanset om tv-overvågningen foretages af private eller offentlige. De særlige undtagelser, der findes i persondatalovens § 2, skal også gælde for tv-overvågning.

Forbrugerrådet lægger vægt på, at udvalget har understreget, at behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning sker i overensstemmelse med reglerne i persondataloven, idet de registrerede personers retssikkerhed herved sikres bedst. Forbrugerrådet lægger endvidere vægt på, at udvalget finder det væsentligt, at der også på dette område ikke må kunne rejses tvivl om, at databeskyttelsesdirektivet er korrekt gennemført i dansk ret. Forbrugerrådet er således tilfreds med, at udvalget foreslår, at det i persondataloven udtrykkeligt fastslås, at loven gælder for behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Forbrugerrådet tillægger det tillige væsentlig betydning, at der i persondataloven sker en nærmere regulering af, hvornår oplysninger, der hidrører fra tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed kan videregives, idet en regulering heraf kan sikre, at foretagne optagelser ikke uden videre udveksles mellem virksomheder eller myndigheder, hvilket kunne give anledning til misbrug. Forbrugerrådet kan således tilslutte sig at loven præciseres på dette område.

Forbrugerrådet tillægger det tillige væsentlig betydning, at udvalget finder, at det i loven udtrykkeligt bør præciseres, hvor længe den dataansvarlige må opbevare billed- og lydoptagelser med personoplysninger, som er optaget i kriminalitetsforebyggende øjemed. Forbrugerrådet er således tilfreds med, at udvalget foreslår, at optagelserne som altovervejende hovedregel skal slettes senest 30 dage efter optagelsen, og at det kun er i særlige tilfælde, hvor en opbevaring af optagelsen er nødvendig i forhold til behandlingen af en konkret tvist, at den kan opbevares længere.

Udvalgsflertallet finder ikke, at der er behov for at lade behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning være omfattet af en anmeldelsesordning. Udvalgsflertallet er således af den opfattelse, at der ikke skal stilles krav om anmeldelse af behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, heller ikke i de tilfælde, hvor tv-overvågningen afslører strafbare forhold, som giver anledning til politianmeldelse.

Forbrugerrådet finder, at privates tv-overvågning skal anmeldes til Datatilsynet senest 30 dage før kameraets opsætning, og at Datatilsynet skal have kompetence til at stoppe overvågningstiltag, der udføres i strid med lovens regler. Datatilsynet skal ved undladt anmeldelse også have hjemmel til at kunne pålægge tvangsbøder. Hvis der er tale om systematisk overvågning af personer, finder Forbrugerrådet desuden at virksomheden m.fl. skal indhente tilladelse fra Datatilsynet inden tv-overvågningen. Formålet er at sikre, at virksomheder m.fl. sætter sig ind i tv-overvågningslovens og persondatalovens regler, inden tv-overvågning finder sted. Dette skal sikre et bedre kendskab til de komplekse regler og forebygge krænkende overtrædelser. Anmeldelsespligten vil samtidig give et overblik over omfanget af tv-overvågning og give Datatilsynet et konkret værktøj ved behandling af sager herom.

Det er dog Forbrugerrådets opfattelse, at et sådant anmeldelsessystem ikke unødigt må belaste Datatilsynets ressourcer. Forbrugerrådet foreslår derfor, at anmeldelse f.eks. kan ske ved, at virksomheder m.fl. på Datatilsynets hjemmeside udfylder en elektronisk blanket, hvor anmelderen bekræfter at have sat sig ind i de gældende regler for tv-overvågning. Af blanketten skal tillige fremgå formålet med

overvågningen, kameratypen, de overvågede lokaler og steder, den påtænkte placering af overvågningsudstyret, om optagelsen omfatter såvel billede som lyd, hvem der skal have adgang til optagelserne, hvor længe optagelserne opbevares og den påtænkte anvendelse af optagelserne. Det skal endvidere være muligt på Datatilsynets hjemmeside at konstatere, om tv-overvågningen er anmeldt.

Det er væsentligt, at en sådan anmeldelsespligt overholdes af virksomhederne. Såfremt anmeldelsespligten er frivillig eller manglende anmeldelse ikke sanktioneres i en eller anden grad, vil systemet ikke være tilstrækkelig effektivt. Forbrugerrådet finder derfor, at Datatilsynet ved undladt anmeldelse også skal have hjemmel til at kunne pålægge tvangsbøder.

Nogle tv-optagelser må anses at indebære en så alvorlig risiko for den personlige databeskyttelse, at anmeldelse ikke vurderes tilstrækkelig. Forbrugerrådet finder, at Datatilsynet i disse tilfælde bør foretage en vurdering af behandlingen, før den iværksættes. Dette gælder den konstante eller systematiske tv-overvågning af en bestemt person. I disse tilfælde finder Forbrugerrådet, at der skal indhentes tilladelse fra Datatilsynet, inden overvågningsudstyret opsættes.

Forbrugerrådet finder desuden sammen med de øvrige medlemmer af udvalget, at der med hensyn til inspektionskompetence bør gælde ens regler i den private og den offentlige sektor. Forbrugerrådet er således tilfreds med, at udvalget foreslår, at Datatilsynet skal have inspektionskompetence over for private dataansvarlige, der i forbindelse med tv-overvågning behandler personoplysninger (uanset at behandlingen er undtaget fra anmeldelsespligt).

Kommunal overvågning af frit tilgængelige områder

For så vidt angår anbefalingen om tilvejebringelse af hjemmel til, at kommuner efter forelæggelse for politiet kan foretage tv-overvågning på frit tilgængelige steder i kriminalitetsforebyggende øjemed, har udvalget anført, at det ikke finder at have et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere effekten af bestemte virkemidler i forbindelse med terrorbekæmpelse. På den baggrund finder udvalget ikke endeligt at kunne tage stilling til, om en regulering af denne karakter vil være ønskelig. Udvalget har imidlertid redegjort for en række synspunkter for og imod en sådan regulering og udarbejdet en skitse til et evt. lovforslag herom.

Forbrugerrådet finder, at problemstillingen reelt vedrører, om overvågning af frit tilgængelige områder med henblik på kriminalitetsbekæmpelse skal foretages af politiet, eller om den også kan foretages af kommunerne.

Forbrugerrådet kan ikke støtte et forslag om at tilvejebringe hjemmel til, at kommuner kan foretage tv-overvågning på frit tilgængelige steder i kriminalitetsforebyggende øjemed. Uanset om der kan være behov for tv-overvågning i en konkret situation eller ej, finder Forbrugerrådet, at en beslutning og gennemførelse heraf alene er en politimæssig opgave, som ikke bør henlægges til de enkelte kommuner. Forbrugerrådet finder således, at det er mest nærliggende, at denne opgave varetages af politiet, hvis opgave netop er at bekæmpe kriminalitet.

Med venlig hilsen

Mette Boye
Afdelingschef

Agnete Sigurd
Jurist

DANSK RETSPOLITISK FORENING

den 12. december 2006

HØRINGSUDTALELSE

fra

Dansk Retspolitisk Forening

Vedr. Justitsministeriets høringsskrivelse af 13. november 2006 vedrørende betænkning nr. 1483 om tv-overvågning, og det tilsendte høringssudkast af 3. november 2006, j.nr. 2006-730-0421.

1. Indledning.

Dansk Retspolitisk Forening finder grundlæggende, at såvel privates tv-overvågning, som den overvågning, der iværksættes af offentlige myndigheder af hensyn til borgernes almindelige ret til at færdes i det offentlige rum, bør begrænses til det absolut nødvendige.

Hensynet til privatlivets fred, og dermed retten til uden overvågning at kunne færdes og opholde sig på frit tilgængelige steder, er i et demokratisk samfund et forhold af central betydning for borgernes tryghed og for borgernes opfattelse af den offentlige forvaltningsvirksomhed som varetager af borgernes interesser.

Skal der foretages begrænsninger i dette hensyn, skal disse være formuleret på en sådan måde, at *begrundelser og formål* er indlysende. Videre må det kræves, at *omfanget* er klart afgrænset og, at *beskyttelse af persondata og kontrolforanstaltninger* med formål og virkninger er effektive. Dette gælder uanset, at formålet, som angivet i udvalgets tillægskommissorium af 1. august 2005, også angår terrorbekæmpelse.

2. Tv-overvågningsloven.

Udvalget foreslår en udvidelse af mulighederne for privates tv-overvågning (ny § 2 nr. 3) således, at egne indgange og facader kan overvåges med billedoptagelse og, såfremt det er *klart nødvendigt af hensyn til kriminalitetsforebyggelse* kan, arealer i direkte tilknytning hertil ligeledes tv-overvåges (med adgang til billedoptagelse). Bestemmelsen finder anvendelse på bankvirksomhed, butikcentre, hoteller, restauranter og butikker, der driver detailsalgsvirksomhed.

Der er således tale om en udvidelse i to henseender: Dels i adgangen til billedoptagelse, hvor den tidligere regel var, at overvågning kunne finde sted af egne indgange og facader uden billedoptagelse (Tv-overvågningslovens § 2 nr.3.), og dels ved udvidelsen af arealerne for overvågning med arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader. Der ses ikke anført nogen begrundelse for overgangen fra billedfri overvågning af egne indgange og facader, og til adgangen til at optage billeder i forbindelse med overvågningen. Udvidelsen af arealerne, hvor denne overvågning

13 DEC. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 730-0421

kan foregå, til også at omfatte direkte tilknyttede arealer er dog betinget af en tilsyneladende klar betingelse – det nødvendige hensyn til kriminalitetsforebyggelse. Med denne udvidelse åbnes der for billedoptagelser af et ganske betydeligt omfang. Det må således antages, at meget betydelige dele af forretningskvarterer i byernes centrale områder vil kunne blive overvåget af private tv-optagelser.

Dette finder DRF ubegrundet og uantageligt.

Inddragelsen af arealer i direkte tilknytning til egne indgange kan synes naturlig set ud fra det synspunkt, der er gengivet i betænkningen, at sådanne arealer ofte er "omklædningsarealer" for bankrøverier eller flugtveje. Det forekommer imidlertid betænkeligt også på grundlag af betænkningens argumentation for at opstille kriteriet *klart nødvendigt af hensyn til kriminalitetsforebyggelse*. Denne betingelse udgør et problem. Dels, fordi det er vanskeligt at sige, hvornår noget er klart nødvendigt, og dels, fordi overvågningens effekt, som kriminalitetsforebyggende, er mere end tvivlsom. Der henvises her til udvalgets ganske omfattende og grundige diskussion af dette spørgsmål (betænkningen s.113-122). Det må derfor antages, at inddragelsen af yderligere frit tilgængelige arealer vil ske, blot der foreligger en påstand om, at overvågning af disse arealer er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsforebyggelse. Dette kan tænkes ikke blot at være tilfældet, når det drejer sig om pengeinstitutter, men tillige, når det drejer sig om f.eks. diskoteker.

Udvalget foreslår tillige en regel om, at andre private, end de ovenfor nævnte i lovudkastets § 2 nr. 3, efter ansøgning til politiet kan få tilladelse til overvågning af egne indgange og facader under samme betingelse, som den ovenfor nævnte; at der skal foreligge en klar nødvendighed med hensyn til kriminalitetsforebyggelse. Der er dog i denne regel indsat et krav om tidsbegrænsning på 30 dage. Også her gælder, at betingelsen forekommer uklar og skønspregt. Det må formodes, at bestemmelsen bygger på de seneste års eksempler på trusler mod og fysiske angreb (brandstiftelse) på fremtrædende personer og deres boliger. Hvorvidt en tv-overvågning med billedoptagelse i disse situationer kan bidrage med andet end en falsk tryghed, er tvivlsomt. Personer, der har til hensigt at begå disse typer forbrydelser, vil have ganske let ved at gøre sig uigenkendelige gennem maskering. Den eneste effektive beskyttelse i sådanne situationer er formentlig vagtpersonale. I øvrigt kan politiet, når som helst efter de gældende regler om offentlige myndigheders adgang til tv-overvågning, opsætte sådanne overvågningskameraer.

3. Lov om behandling af personoplysninger (Persondataloven).

Udvalget stiller her forslag, der såvel kan opfattes som stramninger, samt som en udvidet adgang til behandling af personoplysninger. Der stilles tillige forslag om, at tv-overvågningslovens regler overføres til persondataloven, hvilket DRF finder rigtigt.

DRF kan tiltræde, at enhver behandling af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med persondatalovens regler, samt, at der fastsættes nærmere bestemmelser om videregivelse af oplysninger, der er fremkommet ved tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende hensigt. Det forekommer tillige rimeligt, at der fastsættes en 30 dages frist for sletning af personoplysninger, der er indeholdt i billed- og lydoptagelser, som finder sted med henblik på kriminalitetsforebyggelse. Det samme er tilfældet med forslagene om, skiltning og oplysningspligt.

Dette finder udvalgets flertal er en tilstrækkelig sikring af personer, der færdes på frit tilgængelige steder i almindelige daglige situationer.

Udvalgsmindretallet foreslår, at der skal ske anmeldelse til Datatilsynet senest 30 dage før opsætning af et tv-overvågningskamera, samt, at tilsynet skal have adgang til at stoppe overvågning, der er i strid med lovens regler.

Det foreslås videre, at Datatilsynet skal give tilladelse til systematisk overvågning af personer.

DRF kan tiltræde mindretallets synspunkter. Det forekommer uforståeligt, at de nævnte betydelige udvidelser af privates adgang til opsætning af overvågningsudstyr på steder, hvor personer kan færdes frit, jf. lovudkastets § 2 nr. 3, ikke i det mindste skal registreres hos den relevante myndighed. Dette forekommer så meget desto mere ulogisk, når udvalget samtidigt foreslår, at Datatilsynet skal have inspektionskompetence overfor private dataansvarlige, der i forbindelse med tv-overvågning behandler personoplysninger. Udvalget fremhæver endda selv, at denne udvidelse af tilsynets inspektionskompetence i et vist omfang tager hensyn til de synspunkter, der kan tale for en anmeldelsespligt. Herved brydes den hidtidige indlysende sammenhæng mellem anmeldelse/tilladelse og inspektion.

4. Udvalget har ved et tillægskommissorium i 2005 fået den yderligere opgave at tage stilling til kommunernes adgang til udvidet tv-overvågning som led i terrorbekæmpelse.

Opgaven forekommer besynderlig, da en kommune som offentlig myndighed allerede i dag har adgang til at foretage overvågning også i kriminalitetsforebyggende hensigt, blot denne hensigt ikke er den eneste. Udvalget har øjensynligt haft svært ved at tage stilling til dette problem. I tilknytning til den udarbejdede lovskitse gennemgås argumentationen for og i mod. Udvalget bemærker i en i øvrigt ganske central udtalelse, at det ikke finder at have tilstrækkeligt grundlag for at vurdere effekten af bestemte virkemidler i forbindelse med terrorbekæmpelse. Netop terrorbekæmpelse forekommer som det eneste argument for kommunal tv-overvågning. Men det er vel stadig politiet, der skal forhindre og opklare forbrydelser?

DRF finder, at en inddragelse af kommunerne i en mere generel kriminalitetsforebyggelse er af tvivlsom værdi uagtet, at hensigten er kriminalitetsforebyggelse. Alene dét skaber en uheldig uklarhed om den offentlige forvaltnings kompetencefordeling. Kommunerne er i forvejen inddraget i kriminalitetsforebyggelse gennem SSP-samarbejdet, og der er næppe noget behov for, endsige nogen effekt af, at styrke samarbejdet mellem en kommune og politiet ved at kommunalbestyrelsen også påtager egentlige politimæssige opgaver.

5. Afsluttende bemærkninger.

DRF finder afslutningsvis anledning til at bemærke, at det er højst usikkert, hvorvidt de foreslåede ændringer kan bidrage til forebyggelse eller opklaring af kriminalitet. Dette gælder i helt særlig grad, såfremt et af motiverne til lovændringerne er terrorbekæmpelse. De grundlæggende motiver til udøvelse af terror samt de personkredse, der udvikler eller støtter terrorisme, er ganske uforudsigelige og

unddrager sig den almindelige kriminalpræventive indsats samt de særlige indsatser, der er foreslået som led i terrorberedskabet, herunder også de forslag som denne betænkning indeholder.

DRF betvivler ikke regeringens motiver til at skabe et så effektivt værn mod kriminalitet i almindelighed og terror i særdeleshed. Det synes imidlertid som om, at den eneste effekt, der hidtil har kunnet konstateres er tiltagende kontrol med og overvågning af den enkelte borgers almindelige færden i det offentlige rum.

På vegne af DRF,

Bjørn Elmquist
Formand

Justitsministeriet

Jmt. Mdt.

15 DEC. 2006

Nybrogade 8
1203 København K
Ma. 10-14, ti. og to. 10-13Tlf.: 33 15 30 70
Fax.: 33 15 30 61
Mail og hjemmeside:
post@retssikkerheds-fonden.dk
www.retssikkerheds-fonden.dkDato: 14.12.2006
Navn: Ole Espersen
Side 1 af 3**Vedrørende sagsnummer 2006 - 730 - 0221**

Under henvisning til ministeriets brev af 13. november 2006, skal Retssikkerhedsfonden fremkomme med kommentarer til betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning. Vi har blandt andet af tidsmæssige grunde begrænset os til de nedenfor nævnte spørgsmål af mere principiel karakter.

1.

Vi kan tilslutte os, at der åbnes adgang til, at de virksomheder, der er nævnt i § 2 nr. 3 i udvalgets lovudkast, kan etablere tv-overvågning af de lokaliteter og på de betingelser, der fremgår af udkastet.

2.

Vi vil derimod – på linje med mindretallet på 6 medlemmer – fraråde, at der som det sker i lovudkastets § 2 a åbnes adgang til, at også andre private med politiets tilladelse kan etablere tv-overvågning med optagelse af egne facader og indgange. Vi kan tiltræde de synspunkter, som dette mindretal anfører s. 140 f i betænkningen. Vi lægger særlig vægt på, at det, som anført af mindretallet, bør være en politimæssig opgave at beskytte udsatte borgere i samfundet.

Vi mener også, at et mindretal bestående af Lars Hjortnæs med rette peger på, at man ved udformningen af den gældende tv-overvågningslov har lagt vægt på at opnå en klar afgrænsning i loven af, hvornår tv-overvågning er tilladt, således at man undgår ressourcekrævende sagsbehandling og administration af et potentielt stort antal konkret begrundede ansøgninger om tilladelse til tv-overvågning.

Vi vil gerne føje til, at det med det forholdsvis ubestemte kriterium, som efter udkastet skal være afgørende for, om tilladelse gives ('klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsforebyggelse rettet mod de pågældende bygninger og deres brugere') vil være vanskeligt at sikre en nogenlunde ensartet praksis i politikredsene.

Fondens bestyrelse:

Professor em. dr.jur. (formand)
Ole Espersen ●
Professor Vagn Greve ●
Advokat Christian Harlang ●
Landsdommer Holger Kallehaug ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhjelmsen ●

Medlemmer af Forum for retssikkerhed:

Professor
Lennart Lyng Andersen ●
Professor dr.jur. Flemming Balvig ●
Lektor ph.d. Thomas Elholm ●
Advokat Bjørn Elmquist ●
Fængselsinspektør H. J. Engbo ●
Professor em. dr.jur. (formand)
Ole Espersen ●
Seniorrådgiver Jørgen Estrup ●
Professor Vagn Greve ●
Professor dr.jur.
Jens Vedsted Hansen ●
Advokat Christian Harlang ●
Professor dr.phil. Hans Hertel ●
Biskop Kjeld Holm ●
Professor dr.med. Niels Haiby ●
Advokat Thorild Høyer ●
Dr.med. Torben Ishey ●
Landsdommer Holger Kallehaug ●
Professor Ole Krarup ●
Tidligere byretspræsident
Claus Larsen ●
Advokat Helle Lokdam ●
Professor dr.phil. Anker Brink Lund ●
Professor Brian Patrick McGuire ●
Professor dr.jur. Peter Pagh ●
Cand.jur. Ulrich Horst Petersen ●
Tidligere højesteretspræsident
Niels Pontoppidan ●
Seniorrådgiver, cand.jur.
Lars Adam Rehob ●
Overlæge Bente Rich ●
Juridisk konsulent, cand.jur.
Therese Rytter ●
Statsautoriseret revisor
Lars Skovgaard-Sørensen ●
Professor Eva Smith ●
Advokat Sune Skadegaard Thorsen ●
Advokat Tyge Trier ●
Professor Per Ole Tråskmann ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhjelmsen ●
Specialkonsulent,
Mandana Zarrehparvar ●

Fondens formål:

Retssikkerhedsfonden er almennyttig. Dens formål er at fremme viden om samt forståelse og respekt for retsstatsprincippernes betydning for den demokratiske stat. Dette skal ske blandt andet ved at støtte og inspirere til forskning og formidling, afholdelse af seminarer m.v.

Der er i fondens regi etableret et "Forum for retssikkerhed", hvori der udveksles erfaringer vedrørende udviklinger inden for aktuelle retssikkerhedsområder.

Der søges tilrettelagt en indsats på forskellige områder blandt andet ved udarbejdelse af beskrivelser af udviklingen og diskussioner om dens mulige implikationer for væsentlige retssikkerhedsspørgsmål. Såvel Forum for retssikkerhed som Retssikkerhedsfonden kan tage aktuelle emner op med politikere og myndigheder.

3.

Med hensyn til det i betænkningens kapitel 6 drøftede spørgsmål om kommunal tv-overvågning af frit tilgængelige områder er udgangspunktet som anført i betænkningens side 161 f, at tv-overvågningsloven – bortset fra reglen om information i § 3 a, stk. 1 – ikke regulerer offentlige myndigheders adgang til tv-overvågning. I hvilket omfang en sådan tv-overvågning kan iværksættes beror dels på persondatalovens regler, navnlig lovens § 5, stk. 1-3, dels på forvaltningsretten, herunder især principperne om saglighed og proportionalitet.

Kommunerne er således i dag ikke afskåret fra at foretage tv-overvågning af kommunale virksomheder og institutioner, men Datatilsynet har stillet som vilkår, at der ikke samtidig sker overvågning af frit tilgængelige steder/områder med almindelig færdsel, fx veje og parkeringspladser. Heller ikke kommunalfuldmagten antages at give hjemmel til at etablere en sådan overvågning, idet dette som udgangspunkt anses som en politimæssig opgave.

Udvalget lægger derfor til grund, at en adgang for kommunerne til at etablere tv-overvågning af frit tilgængelige områder kræver lovhjemmel. Udvalget tager ikke stilling til, om lovhjemmel bør søges tilvejebragt, men har udarbejdet en skitse til en bestemmelse, hvis spørgsmålet besvares bekræftende.

På baggrund af de synspunkter for og imod lovskitsen, som anført i betænkningen side 165 f., vil vi stærk fraråde, at en lovbestemmelse som den skitserede gennemføres. Som anført s. 168 er den reelle problemstilling, om overvågning af frit tilgængelige områder med henblik på kriminalitetsbekæmpelse skal foretages af politiet, eller den også kan foretages af kommunerne. Efter vores mening er det utvivlsomt, at denne opgave som hidtil bør varetages af politiet. En modsat løsning ville være et betænkeligt brud på den opgavefordeling, som hidtil har været anset for den rette. Et sådant brud måtte kræve meget tungtvejende grunde, som efter vores opfattelse ikke foreligger.

Der er således ikke i betænkningen på overbevisende måde argumenteret for, at en adgang til kommunal overvågning vil indebære en væsentlig styrkelse af kriminalitetsforebyggelsen. Det er endvidere vanskeligt at forstå, at kommunerne skulle besidde et lokalkendskab, der gør dem bedre egnede end politiet til at bedømme, om der er behov for at iværksætte en overvågning.

Det må også tages i betragtning, at der allerede i tv-overvågningslovens § 4a er hjemmel til, at politimesteren efter en konkret vurdering kan henstille til en kommune, at kommunen foretager tv-overvågning. Det er i forarbejderne til denne bestemmelse forudsat, at kommunen som en offentlig myndighed vil efterkomme en sådan henstilling.

Det er endelig grund til at pege på, at det fremgår af betænkningen s. 168, at kommunerne ikke ønsker at få tillagt en kompetence som den skitserede.

Nybrogade 8
1203 København K
Ma. 10-14, ti. og to. 10-13

Tlf.: 33 15 30 70
Fax.: 33 15 30 61
Mail og hjemmeside:
post@retssikkerheds-fonden.dk
www.retssikkerheds-fonden.dk

Dato: 14.12.2006
Navn: Ole Espersen
Side 2 af 3

Fondens bestyrelse:

Professor em. dr.jur. (formand)
Ole Espersen ●
Professor Vagn Greve ●
Advokat Christian Hørlang ●
Landsdommer Holger Kallehauge ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhelm ●

Medlemmer af Forum for retssikkerhed:

Professor
Lennart Lyngge Andersen ●
Professor dr.jur. Flemming Balvig ●
Lektor ph.d. Thomas Elholm ●
Advokat Bjørn Elmquist ●
Fængselsinspektør H. J. Engbo ●
Professor em. dr.jur. (formand)
Ole Espersen ●
Seniorrådgiver Jørgen Estrup ●
Professor Vagn Greve ●
Professor dr.jur.
Jens Vedsted Hansen ●
Advokat Christian Hørlang ●
Professor dr.phil. Hans Hertel ●
Biskop Kjeld Holm ●
Professor dr.med. Niels Heiby ●
Advokat Thorkild Høyer ●
Dr.med. Torben Isahøy ●
Landsdommer Holger Kallehauge ●
Professor Ole Krarup ●
Tidligere byretspræsident
Claus Larsen ●
Advokat Helle Lokdam ●
Professor dr.phil. Aaker Brink Lund ●
Professor Brian Patrick McGuire ●
Professor dr.jur. Peter Pagh ●
Cand.jur. Ulrich Horst Petersen ●
Tidligere højesteretspræsident
Niels Pontoppidan ●
Seniorrådgiver, cand.jur.
Lars Adam Rehof ●
Overlæge Bente Rich ●
Juridisk konsulent, cand.jur.
Therese Rytter ●
Statsautoriseret revisor
Lars Skovgaard-Sørensen ●
Professor Eva Smith ●
Advokat Sune Skadegaard Thorsen ●
Advokat Tyge Trier ●
Professor Per Ole Tråskmann ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhelm ●
Specialkonsulent,
Mandana Zarrehparvar ●

Fondens formål:

Retssikkerhedsfonden er almennyttig. Dens formål er at fremme viden om samt forståelse og respekt for retsstatsprincippernes betydning for den demokratiske stat. Dette skal ske blandt andet ved at støtte og inspirere til forskning og formidling, afholdelse af seminarer m.v.

Der er i fondens regi etableret et "Forum for retssikkerhed", hvori der udveksles erfaringer vedrørende udviklinger inden for aktuelle retssikkerhedsområder.

Der søges tilrettelagt en indsats på forskellige områder blandt andet ved udarbejdelse af beskrivelser af udviklingen og diskussioner om dens mulige implikationer for væsentlige retssikkerhedsspørgsmål. Såvel Forum for retssikkerhed som Retssikkerhedsfonden kan tage aktuelle emner op med politikere og myndigheder.

4.

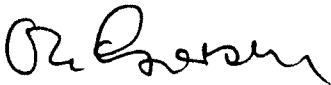
Som anført i betænkningen s. 172 indebærer den manglende symmetri mellem tv-overvågningsloven og persondataloven på flere punkter en række begrænsninger, der kan forekomme overraskende for de borgere, virksomheder og myndigheder, som skal forholde sig til og forstå reglerne om tv-overvågning. Som følge heraf finder udvalget, at en samlet regulering af adgangen til tv-overvågning som en del af persondataloven er den mest ønskelige løsning, og udvalget har udarbejdet en lovskitse til en sådan løsning.

Vi er enige med udvalget, og vi vil derfor henstille, at man allerede nu gennemfører den af udvalget anbefalede koordinering.

5.

Vi er ligeledes enige med udvalget i, at det ville være ønskeligt med en samlet overvejelse af alle de retspolitiske spørgsmål, der aktualiseres af tv-overvågning, jf. betænkningen s. 135. Vi henstiller, at justitsministeriet tager skridt til at iværksætte et sådant arbejde.

Med venlig hilsen

Ole Espersen

P.S. I henhold til aftale den 12. december med Lovafdelingen har jeg forstået, at fremsendelsen af svar i dag anses for at være rettidig.

Nybrogade 8
1203 København K
Ma. 10-14, ti. og to. 10-13

Tlf.: 33 15 30 70
Fax.: 33 15 30 61
Mail og hjemmeside:
post@retssikkerheds-fonden.dk
www.retssikkerheds-fonden.dk

Dato: 14.12.2006
Navn: Ole Espersen
Side 3 af 3

Fondens bestyrelse:

Professor em. dr.jur. (formand)
Ole Espersen ●
Professor Vagn Greve ●
Advokat Christian Harlang ●
Landsdommer Holger Kallehaug ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhjelm ●

Medlemmer af Forum for retssikkerhed:

Professor
Lennart Lyng Andersen ●
Professor dr.jur. Flemming Balvig ●
Lektor ph.d. Thomas Elholm ●
Advokat Bjørn Elmquist ●
Fængselsinspektør H. J. Engbo ●
Professor em. dr.jur. (formand)
Ole Espersen ●
Seniorrådgiver Jørgen Estrup ●
Professor Vagn Greve ●
Professor dr.jur.
Jens Vedsted Hansen ●
Advokat Christian Harlang ●
Professor dr.phil. Hans Hertel ●
Biskop Kjeld Holm ●
Professor dr.med. Niels Højby ●
Advokat Thorkild Høyer ●
Dr.med. Torben Ishøj ●
Landsdommer Holger Kallehaug ●
Professor Ole Krarup ●
Tidligere byretspræsident
Claus Larsen ●
Advokat Helle Lokdam ●
Professor dr.phil. Anker Brink Lund ●
Professor Brian Patrick McGuire ●
Professor dr.jur. Peter Pagh ●
Cand.jur. Ulrich Horst Petersen ●
Tidligere højesteretspræsident
Niels Postoppidan ●
Seniorrådgiver, cand.jur.
Lars Adam Rehof ●
Overlæge Bente Rich ●
Juridisk konsulent, cand.jur.
Therese Rytter ●
Statsautoriseret revisor
Lars Skovgaard-Sørensen ●
Professor Eva Smith ●
Advokat Sune Skadegaard Thorsen ●
Advokat Tyge Trier ●
Professor Per Ole Tråskmann ●
Cand.mag., lic.jur. Preben Wilhjelm ●
Specialkonsulent,
Mandana Zarrehparvar ●

Fondens formål:

Retssikkerhedsfonden er almennyttig. Dens formål er at fremme viden om samt forståelse og respekt for retstatsprincippernes betydning for den demokratiske stat. Dette skal ske blandt andet ved at støtte og inspirere til forskning og formidling, afholdelse af seminarer m.v.

Der er i fondens regi etableret et "Forum for retssikkerhed", hvori der udveksles erfaringer vedrørende udviklinger inden for aktuelle retssikkerhedsområder.

Der søges tilrettelagt en indsats på forskellige områder blandt andet ved udarbejdelse af beskrivelser af udviklingen og diskussioner om dens mulige implikationer for væsentlige retssikkerhedsspørgsmål. Såvel Forum for retssikkerhed som Retssikkerhedsfonden kan tage aktuelle emner op med politikere og myndigheder.

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

FINANS
FORBUNDET

Akt.nr. 44

Jmt. modt.
12 DEC. 2006

HØRINGSUDTALELSE VEDR. BETÆNKNING OM TV- OVERVÅGNING NR. 1483/2006 FRA FINANSFORBUNDET

6. DECEMBER 2006
LLH
200500064-92

LLH@FINANSFORBUNDET.DK

Finansforbundet har med stor interesse deltaget i Tv-overvågningsudvalgets arbejde, og vi hilser det velkommen, at et samlet udvalg står bag forslaget til ændringer af lov om forbud mod tv-overvågning for så vidt angår afgrænsningen af gruppen af private virksomheder og afgrænsningen af arealer i tilknytning til virksomheden. Det er ligeledes positivt, at et samlet udvalg står bag afgrænsningerne i forhold til opbevaring og videregivelse af optagelser fra tv-overvågning.

Udgangspunktet for Finansforbundet har i alle årene været, at røverier er forbundet med meget store menneskelige omkostninger.

Vi har op mod en fjerdedel af vore medlemmer som i løbet af deres arbejdsliv har været udsat for eller direkte er blevet påvirket af et eller flere røverier, mange af disse har som følge heraf mistet evnen til at varetage et job på almindelige vilkår. Derudover forulempes borgere/kunder, der tilfældigt har opholdt sig i et pengeinstitut under et røveri. I de senere år er det glædeligt at kunne konstatere, at der ikke er sket gidseltagninger takket være de åbne ekspeditionskoncepter, man har valgt i Danmark. Det skal bemærkes, at det i samråd med politiet er vurderet, at man står sig bedst ved at fastholde "de åbne døres princip" for derved at minimere forulempning af kunder og personale mest muligt.

I de senere år har der været en stigende tendens til "bagdørsrøverier" og morgen og aftenrøverier, hvor røvere har ligget på lur eller på anden måde har tiltunget sig adgang til filialerne. Derfor er det glædeligt, at et samlet udvalg står bag en tilkendegivelse om, at egne indgange og facader kan tv-overvåges samt tillige arealer i direkte tilknytning hertil, når det har et klart

12 DEC. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

20 06 NR. 730-421

kriminalitetsforebyggende formål. Det er typisk disse områder, der benyttes som adgangs- og flugtveje i forbindelse med røveri, og hvor maskering foretages.

Generelt anvendes der en bred vifte af forskellige kriminalpræventive tiltag i pengeinstitutterne f.eks. forskellige typer alarmer, indendørs tv-overvågning, tidslåse på ekspeditions-kasser, lave kassebeholdninger, røg- og farvepatroner, etc. Disse tiltag anvendes i en kombination i det enkelte pengeinstitut ud fra en lokal risikovurdering, og de er netop egnede til at supplere hinanden, og kan kun i begrænset omfang erstatte hinanden, som det også konstateres i betænkningen.

Andre alternative foranstaltninger vil kunne opleves som mere generende for borgerne/kunderne end tv-overvågning under kontrollerede former. Det kan f.eks. være hvis adgangen til pengeinstitutterne blev baseret på adgangskontrolsystemer med identitetskort, slusesystemer der kan medføre at en røver bringer en kunde med ind som gidsel for at få adgang til filialen, og bevæbnede vagter som det kendes fra udlandet.

Finansforbundet kan fuldt ud bakke op om kriterierne for videregivelse af optagelser, og den tidsmæssige afgrænsning, der er foreslået af et enigt udvalg bag betænkningen.

Med en altovervejende hovedregel om at optagelser skal slettes senest inden 30 dage efter optagelsen, er der god mulighed for at sikre dokumentation af såvel selve den kriminelle handling som af eventuel rekognoscering forud for et røveri, hvor gemingsmændene som oftest ikke er maskerede.

De tiltag der lægges op til med betænkningen, må vurderes at ligge klart i tråd med befolkningens holdninger til tv-overvågning, som det blev dokumenteret i AIM undersøgelsen fra 2004. Hele 92 pct. af de adspurgte var positive overfor tv-overvågning inde i banker og posthuse, kun 2 pct. var negative. Og tilsvarende var 84 pct. positive over for tv-overvågning udenfor banker og posthuse, her var 6 pct. negative.

Så på baggrund heraf og med afsæt i det grundige udredningsarbejde der er foretaget i Tv-overvågningsudvalget, ser Finansforbundet frem til, at Justitsministeren snarest muligt fremlægger et lovforslag, der bygger på anbefalingerne i betænkningen, og at der findes et grundlag, der kan vinde bred tilslutning blandt Folketingets partier.

Venlig hilsen

 Michael Budolfson
Næstformand

Justitsministeriet
 Lovafdelingen
 Slotsholmsgade 10
 1216 København K

Jmt. modt.
 13 DEC. 2006

Høring over betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning

12. december 2006

Finansrådet har gennem en årrække anmodet om adgang til udendørs overvågning af arealer foran banker og sparekassers facader, da kriminelle ofte ifører sig maskering her med henblik på at begå bankrøveri inde i filialen. Endvidere affører de pågældende sig ofte maskeringen her efterfølgende.

Finansrådets Hus
 Amaliegade 7
 1256 København K

Telefon 3370 1000
 Fax 3393 0260

Når vi fra Finansrådets side har ønsket denne adgang, skyldes dette vor tro på, at overvågning deis vil begrænse kriminelles lyst til at begå bankrøveri, deis vil lette politiets arbejde med at finde bankrøvere.

mail@finansraadet.dk
 www.finansraadet.dk

Finansrådet hilser derfor med tilfredshed forslaget i Tv-overvågningsudvalgets betænkning om, at banker og sparekasser får en udvidet adgang til tv-overvågning i direkte tilknytning til indgange og facader samt af arealer i direkte tilknytning hertil, som fx fortove og andre gangarealer samt dele af parkeringspladser, som røvere benytter som adgangs- eller flugtvej i forbindelse med røveri.

Journalnr. 784/02
 Dok. nr. 158423-v1

Finansrådet er enig i Tv-overvågningsudvalgets betragtning om behovet for en afklaring af samspillet mellem tv-overvågningsloven og persondataloven, og at dette - hvis lovgiver ønsker dette - hensigtsmæssigt kan ske ved fastsættelse af særregler om tv-overvågning i persondataloven.

Finansrådet kan tilslutte sig udvalgets forslag om, at optagelser som hovedregel skal slettes senest 30 dage efter, at optagelse har fundet sted. Vi hilser imidlertid med tilfredshed, at opbevaring for et længere tidsrum kan finde sted, hvor dette viser sig nødvendigt for behandling af konkrete tvister.

Finansrådet støtter klart udvalgsflertallets opfattelse om, at der **ikke** skal stilles krav om anmeldelse til Datatilsynet af behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Persondatalovens § 62 er udformet i overensstemmelse med lovudkastet i betænkning nr. 1345 fra udvalget om registerlovgivningen i 1997.

På daværende tidspunkt var der enighed om, at Datatilsynets inspektionsbeføjelser bør indskrænkes til at gælde behandlinger, som på grund af deres omfang eller formål kan indebære en særlig risiko for at krænke de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Det indebærer, at man foreslog en

13 DEC. 2006

Justitsministeriet
 Lovafdelingen

2006 NR. 730-0421

ordning, hvorefter inspektionsbeføjelsen alene gælder for behandlinger, som er undergivet et krav om forudgående tilladelse jf. persondatalovens § 50, og som anses at være forbundet med særlige risici for de registrerede.

Side 2

Efter Finansrådets opfattelse vil indførelse af inspektionskompetence i forhold til banker og sparekassers udvidede adgang til tv-overvågning indebære et brud med den hidtidige sondring mellem behandlinger, som kun må iværksættes efter forudgående tilladelse og behandlinger, som frit kan iværksættes – en sondring, der Finansrådet bekendt hidtil har været enig om. Finansrådet finder ikke, at den udvidede adgang til tv-overvågning indebærer tilnærmelsesvis de samme risici for de registrerede som behandlinger, hvortil der kræves tilladelse. På denne baggrund kan Finansrådet ikke støtte forslaget om at give Datatilsynet inspektionsbeføjelser i forbindelse med tv-overvågning.

Journalnr. 784/02

Dok. nr. 158423-v1

Når Finansrådet længe har ønsket adgang til udendørs overvågning af arealet uden for banker og sparekasser skyldes dette, at sektoren i sikringsviften – dvs. rækken af sikringselementer – mangler denne mulighed. Sektoren tror på, at adgangen til udendørs overvågning vil medvirke til at reducere antallet af røverier mod sektoren yderligere. Når røveriantallet mod banker og sparekasser har været for nedadgående siden 2002, tror vi på, at dette skyldes, at sektoren siden da har dels gjort en stor indsats for at begrænse de umiddelbart tilgængelige kontantbeholdninger dels har installeret tidsforsinkelseslås på værdiopbevaringsenheder (kasseskuffer, boksskabe etc.). Disse tiltag har uden tvivl medført, at en del kriminelle har fravalgt banker og sparekasser, når de skal skaffe sig kontanter.

Ikke blot sektorens medarbejdere, men også sektorens kunder, som udsættes for røverisituationer, oplever hændelser, som påvirker de pågældende rent psykisk. Røveri kan være en voldsom traumatisk oplevelse, hvorfor sektoren ser frem til, at lovgiver imødekommer sektorens ønske om adgang til udendørs overvågning i forbindelse med bankers og sparekassers filialer.

Finansrådet håber derfor, at justitsministeren inden længe fremsætter et lovforslag for folketinget, som bygger på det samiede Tv-overvågningsudvalgs anbefalinger om adgang for banker og sparekasser til at foretage udendørs overvågning. Vi håber, at et sådant forslag kan opnå bred tilslutning blandt folketingets partier.

Med venlig hilsen

Niels Crone Lyngkjær

Direkte 3370 1081

ncl@finansraadet.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
11 DEC. 2006

Weidekampsgade 8
Postboks 470
0900 København C
Tlf: 33 30 43 43
Fax: 33 30 48 49
E-mail: handel@hk.dk
www.hkhandel.dk

8. december 2006
Sagsnr. 3002/In

Justitsministeriet
Lovafdelingen

12 DEC. 2006
2006 NR. 730-0421

Høringssvar til betænkning om Tv-overvågning

HK har haft betænkning om tv-overvågning til høring, og har følgende bemærkninger.

Anmeldelsespligt

HK kan i det hele henvise til mindretallets udtalelse om anmeldelsespligt på side 156 ff., hvor det foreslås, at privates tv-overvågning fremover skal anmeldes til Datatilsynet senest 30 dage før opsætning, og at Datatilsynet skal have kompetence til at stoppe overvågningstiltag, der udføres i strid med lovens regler. Datatilsynet skal også have hjemmel til at kunne pålægge tvangsbøder. Hvis der er tale om systematisk overvågning af personer - eksempelvis konstant overvågning af en kassemedarbejder i 6 måneder (UfR 2005,1131 Ø) - skal virksomheden forinden indhente tilladelse. Formålet er at sikre, at virksomhederne sætter sig ind i Tv-overvågningslovens og Persondatalovens regler, inden overvågning finder sted.

Det er HK's erfaring, at mange virksomheder kun er opmærksomme på kravet om skiltning i Tv-overvågningsloven og ikke på Persondatalovens regler. Når det gælder tv-overvågning af ansatte, er den manglende information særdeles krænkende for de berørte, idet de ansatte er i et afhængighedsforhold til arbejdsgiveren.

Af gennemgangen af praksis i andre lande, fremgår det, at de private virksomheder længe har haft en pligt til at anmelde tv-overvågning, og at der desuden er taget højde for, at der gør sig særlige forhold gældende for de ansatte.

I betænkningen, under kapitel 4, "Fremmed ret", er retstilstanden i Sverige beskrevet. Heraf fremgår, at tv-overvågning i bl.a. pengeinstitutter, finansielle institutioner, postkontorer, butikker m.v. anmeldes, medens tv-overvågning som er rettet mod steder, hvortil der er almindelig adgang i princippet kræver tilladelse. Herudover er det oplyst, at der gælder supplerende regler for overvågning af arbejdspladser. Disse er dog ikke nærmere beskrevet.

Om Norge fremgår det, at al tv-overvågning skal anmeldes over for Datatilsynet inden 30 dage fra overvågningens opstart. Anmeldelsen skal bl.a. indeholde oplysning om, hvornår overvågningen forventes påbegyndt, formålet med overvågningen, de behandlede personoplysninger, det retlige grundlag for overvågningen, sikkerhedsforanstaltninger, samt om hvem eventuelle optagelser kan udleveres til. Datatilsynet har kompetence til at stoppe overvågningstiltag, der

udføres i strid med lovens regler herom, og vil også bl.a. kunne pålægge tvangsbøder.

I Finland gælder der særlige regler for overvågning af arbejdspladser. Efter disse bestemmelser har arbejdsgiveren som udgangspunkt adgang til tv-overvågning på arbejdspladsen, hvis overvågningen etableres af sikkerhedshensyn til beskyttelse af arbejdstagere eller andre med ophold på arbejdspladsen, eller til beskyttelse af ejendom, eller med henblik på at overvåge produktionsprocessen. Der er endvidere i princippet forbud mod at anvende tv-overvågning som redskab til observation af de enkelte arbejdstagere. Der gælder også en særlig informationspligt, når det gælder overvågning på arbejdspladser. Arbejdstagerne skal informeres særskilt om, hvornår overvågningen påbegyndes og gennemføres, samt hvordan og i hvilke situationer overvågning vil finde sted, herunder om placering af overvågningsudstyret, og om den påtænkte anvendelse af optagelserne.

Det er HK's opfattelse, at der på lige fod med disse nordiske lande skal være en anmeldelses- og tilladelsespligt, men at der også er behov for supplerende regler for overvågning af arbejdspladser, sådan som det ses i Sverige og Finland.

Godtgørelse for tort

Der er ikke, hverken i Persondataloven eller Tv-overvågningsloven, hjemmel til at give den ansatte godtgørelse for tort, hvis arbejdsgiveren krænker den ansatte eller uberettiget indsamler eller videregiver oplysninger om den pågældende.

Uden for det fagretlige system kan kravet om godtgørelse derfor alene rejses som tort godtgørelse i henhold til Erstatningsansvarslovens § 26, men domstolene har ikke praksis for at yde tort godtgørelse i sager, hvor kontrolforanstaltninger iværksættes usagligt.

Som eksempel herpå kan nævnes, at en medarbejder hos en bager blev overvåget i forretningen. Medarbejderen oplyste, at hun var blevet overvåget med lyd, og der var i retssagen fremlagt videobånd med tilhørende optaget lyd. Vidner fra bageriet forklarede, at man ikke var klar over, at der også var optaget lyd i forbindelse med videobillederne. Vestre Landsret mente ikke, at den lyd, det der var på båndet, var af tilstrækkelig god kvalitet, og at bageriet med fortsæt havde tappet lyd. Derfor blev det afvist at give medarbejderen erstatning for tort.

Herudover kan henvises til den oven for nævnte dom om en kassemedarbejder, som var udsat for konstant at være videoovervåget af et kamera gennem 6 måneder. Hverken byretten eller landsretten finder grundlag for at tilkende den ansatte godtgørelse for tort, jfr. Ugeskrift for Retsvæsen 2005, p. 1131Ø.

Da den intense overvågning griber voldsomt ind i den ansattes ret til et privat liv, og kan føre til, at den ansatte pådrager sig stresssygdommen PTSD - Posttraumatic Stress Disorder - er der efter HK's opfattelse behov for en hjemmel i Persondata- og Tv-overvågningsloven til tilkendelse af godtgørelse til den krænkede. Dette behov skærpes ved en udvidet adgang til tv-overvågning, og HK skal derfor henvise til mindretallets udtalelse om tort på side 141.

Dispensationsregel for privates tv-overvågning

HK kan tilslutte sig mindretallets udtalelse om, at der ikke bør være en dispensationsregel, således at private kan søge politiet om tilladelse til at foretage tv-overvågning med optagelse af egne facader og indgange.

Bemyndigelse til fastsættelse af nærmere regler om behandling af personoplysninger, herunder om sikkerhedsforanstaltninger

HK er enig i, at der er behov for at fastsætte nærmere regler om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning og går ud fra, at vi er høringsberettiget, i dette spørgsmål.

Ansattes retssikkerhed i forbindelse med overvågning

Herudover er det HK's opfattelse, at de ansattes retssikkerhed i forbindelse med tv-overvågning burde have været behandlet i udvalget.

Justitsminister Lene Espersen gav den 19. maj 2005 ved behandlingen af Socialdemokraternes forslag til folketingsbeslutning om at styrke de ansattes rettigheder i forbindelse med tv-overvågning (B27) tilsagn om, at nogle af de rejste problemstillinger, som gør sig gældende ved overvågning på arbejdspladser - eksempelvis overvågning i private hjem - også skulle behandles af tv-overvågningsudvalget. Et flertal af udvalget vurderede imidlertid, at det ikke var udvalgets opgave at se på de ansattes rettigheder ved tv-overvågning, specielt ikke da udvalget arbejdede under et tidspres.

HK skal derfor opfordre til, at der ses nærmere på de særlige problemstillinger som gør sig gældende ved overvågning på arbejdspladser, og som ikke er løst med udvalgets arbejde. HK skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på følgende forhold:

Indsigt i tv-optagelser i ansættelsesforhold

Under pkt. 2.2.2.4 på side 153 påpeger udvalget, at det er uklart, hvordan indsichtsretten skal administreres i praksis. Dette er ligeledes HK's erfaring.

Det er vanskeligt at benytte Persondatalovens regler om indsigt. Som udgangspunkt kan en ansat efter anmodning få oplyst, hvilke optagelser af den pågældende, som arbejdsgiveren opbevarer.

Dette indebærer umiddelbart, at kun den ansatte må se optagelsen, men dette er ikke problemfrit, da der i mange tilfælde vil være andre personer på optagelsen. Derfor giver den traditionelle form for indsigt en række problemer. Det er derfor nærliggende at foreslå et alternativ, fx at tildele en af medarbejderne valgt repræsentant en rolle. Det vil være naturligt at give repræsentanten mulighed for at varetage retten til indsigt på vegne af den enkelte ansatte. Repræsentanten vil herefter kunne informere den ansatte om optagelsernes indhold. Det er i almindelighed anerkendt, at en registreret/ansat kan give fuldmagt til andre. Eksempelvis følger det af Arbejds miljølovens § 6, at en sikkerhedsrepræsentant kan repræsentere de ansatte i spørgsmål om sikkerhed og sundhed.

Repræsentanten bør ligeledes medvirke, når tv-optagelser eller andre resultater af konkrete kontrolforanstaltninger faktisk skal anvendes. Det er ønskeligt, at repræsentanten har mulighed for at være med til at vurdere relevansen af de oplysninger, der fremgår af foretagne optagelser, således at oplysningerne ikke benyttes på en vildledende måde, hvilket ofte er en reel risiko. Repræsentanten

bør herudover have indseende med de sikkerhedsforanstaltninger, som arbejdsgiveren træffer.

Skjulte optagelser / information

I dag informerer arbejdsgiveren ikke de ansatte om, hvor kameraerne er placeret. I et svar fra Justitsministeriet til Folketingets Retsudvalg (Alm.del.bil. 672, FT 1999-2000) er det nævnt, at de ansatte ikke har krav på at vide, hvor kameraerne faktisk er, og hvilke specifikke områder, de dækker. Spørgsmålet er, om dette ikke er en for snæver fortolkning af Persondatalovens § 28, som ikke er specielt uformet med henblik på tv-overvågning.

Der er grund til at antage, at der ved tv-overvågning er tale om "særlige omstændigheder" (stk. 1, nr. 3), der begrunder en ret til præcis information om den konkrete tv-overvågning. Formålet med informationskravet er at underbygge et af lovens og direktivets væsentligste målsætninger, nemlig at sikre gennemskuelse for de registrerede.

Behandling af personoplysninger skal være åbne. Muligheden for, at arbejdsgiveren kan placere reelt skjulte kameraer, er i modstrid med denne målsætning. De almindelige hensyn, der begrunder beskyttelse af personoplysninger, taler med stor styrke imod denne ordning. Under hensyn hertil bør der fastsættes en regel om, at der skal være informeret om, hvor på arbejdspladsen kameraer er placeret.

Kravet om åbenhed betyder efter HK's opfattelse tillige, at den information som gives til de berørte om indsamling og registrering af personoplysninger efter § 5, stk. 2, skal være konkrete og sagligt begrundet. Er tv-overvågning opsat med henblik på at forebygge tyveri, kan optagelserne ikke anvendes til f.eks. at snage i de ansattes privatliv eller til vurdering af forfremmelse, effektivitet, afskedigelse, lønforhøjelse eller andet, som ikke har været formålet med indsamlingen.

TV-overvågningsloven tager ikke i dag stilling til den situation, hvor der skiltes med tv-overvågning, uden at den finder sted. Det er i betænkningen angivet, at sådanne tilfælde er uheldige og uønskelige. HK finder, at der bør indsættes et forbud i loven mod såvel at anvende overvågningsattrapper som at opsætte skilte om tv-overvågning på steder, hvor der ikke regelmæssigt sker optagelser.

Strafniveauet i Persondata- og tv-overvågningsloven

Adgangen til overvågning er let tilgængelig. Muligheden for at foretage ulovlige optagelser og for misbrug af optagelser i øvrigt er stor. For at sikre en effektiv overholdelse af de gældende regler om tv-overvågning er det nødvendigt at skærpe straffniveauet for overtrædelse af Tv-overvågningsloven og Persondataloven. De nuværende bøder for overtrædelse af loven, ligger på ca. 2.000 kroner.

Det bør samtidig fastslås, at det ikke kun er manglende skiltning og oplysning, men også urigtig eller mangelfuld skiltning og oplysning efter Tv-overvågnings- og Persondataloven, der er strafbar.

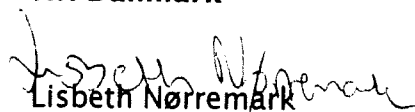
Tv-overvågning i private hjem

Det bør sikres, at tv-overvågning, som en fysisk person foretager i eget hjem af personer, der ikke er medlem af husstanden - f.eks. en rengøringsassistent, hjemmehjælper eller barnepige, der kommer regelmæssigt i hjemmet - omfattes af Persondataloven og Tv-overvågningsloven.

Sammenskrivning af love

HK finder det vigtigt, at tv-overvågningsloven skrives ind som et kapitel i Persondataloven, idet det gør lovgivningen på området mere overskuelig.

Med venlig hilsen
HK Danmark

Lisbeth Nørremark

Akt.nr. 6

Justitsministeriet
Strafferetskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Joachim Kromann

Dato: 23. november 2006
Deres ref.: 2006-730-0421
Vores ref.: 880 PHB/heh

Jmt. modt.
24 NOV. 2006

HTSI
Børsen
DK-1217 København K

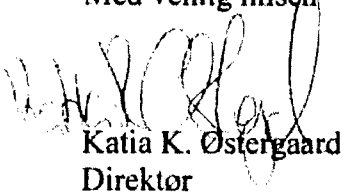
Danish Chamber
of Commerce

T +45 7013 1200
F +45 7013 1201
E htsi@htsi.dk
I www.htsi.dk

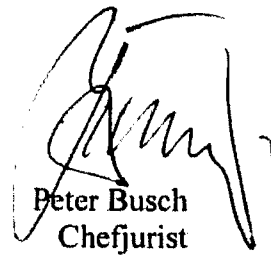
Høring over betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning

HTSI takker for modtagelsen af ovennævnte høring og kan meddele, at vi ingen bemærkninger har hertil.

Med venlig hilsen

Katia K. Østergaard
Direktør

Peter Busch
Chefjurist

24 NOV. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2006 NR. 730-0421

DANSK HANDEL & SERVICE

Dansk Handel & Service fusionerer pr. 1. januar 2007 med HTSI til Dansk Erhverv

Direktør

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

18. december 2006

KML/CVE

4125-0001

kml@dhs.dk

Akt.nr. 28

Høring over betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning

Justitsministeriet har den 13. november 2006 bedt om Dansk Handel & Service' bemærkninger til betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

Dansk Handel & Service har deltaget i det forudgående udvalgsarbejde.

Generelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om forbud mod tv-overvågning m.v. og lov om behandling af personoplysninger (betænkningens kapitel 8)

Tv-overvågning er et nødvendigt redskab i bestræbelserne på at beskytte medarbejderne samt afsløre og forebygge kriminalitet.

For blandt andet butikker og butikcentre er tv-overvågning nødvendigt for at sikre sig mod røveri, tyveri, overfald, dankortsvindel, svind, hærværk, m.v. For medarbejderne skaber tv-overvågning tryghed og sikkerhed, idet overvågning kan virke præventivt i relation til røverier og voldelige overfald.

Det er vigtigt, at der foretages en afvejning af hensynene til forebyggelse og opklaring af kriminalitet samt hensynet til privatlivets fred. Overvågning bør kun ske, når det har et sagligt formål.

Specifikke bemærkninger til lovforslaget

Til § 1, nr. 2 – udvidelse af adgangen til tv-overvågning (indgange, facader og tilknyttede arealer)

Det er positivt, at butikker, butikcentre, pengeinstitutter, hoteller og restaurationsvirksomheder får en udvidet adgang til at foretage tv-overvågning af egne indgange, facader og tilknyttede arealer.

Mange forskellige typer butikker udsættes for røverier. Som eksempler kan nævnes guldsmede, tankstationer, byggemarkeder, supermarkeder med lange åbningstider, døgnkiosker, osv.

Den udvidede adgang til tv-overvågning vil få en væsentlig præventiv effekt, ligesom den vil

bidrage til at opklare forbrydelser. Som der er redegjort for i betænkningen fungerer området lige udenfor butikker ofte som røvernes ”omklædningsrum”. Overvågningen af indgangen og facaden vil tvinge nogle røvere til at maskere sig tidligere, hvilket gør forehavendet langt vanskeligere og mere risikabelt. Herudover vil overvågningen kunne bidrage til at opklare røverier i de situationer, hvor røverne rekognoscerer i området forud for røveriet.

Muligheden for at foretage overvågning af tilknyttede arealer, f.eks. parkeringspladser, er også vigtig i bestræbelserne på at opklare og forebygge kriminalitet. Dels fordi disse arealer også ofte anvendes til maskering og rekognoscering. Herudover oplever blandt andet varehuse, supermarkeder og byggemarkeder en form for rambuktyverier, hvor gerningsmændene bakker et køretøj ind på lageret eller hen til bagindgangen, fylder bilen og kører væk. Muligheden for at overvåge f.eks. parkeringspladsen og adgangsveje vil bidrage til at opklare og forebygge denne form for kriminalitet.

Den udvidede adgang til overvågning er tillige vigtig for restauranter og discoteker. Det giver blandt andet mulighed for at overvåge køen udenfor og dermed bidrage til at forebygge og opklare kriminalitet som vold og hærværk.

§ 2, nr. 2 – Videregivelse af optagelserne

Det fremgår af lovforslaget, at optagelserne kan videregives til politiet og indgå i en eventuel straffesag.

Det fremgår implicit af forslaget til ny § 26a, stk. 3, at optagelserne også kan indgå i en civil retssag om f.eks. erstatning og/eller berettigelsen af en opsigelse eller bortvisning. Dette bør for en god ordens skyld præciseres.

§ 2, nr. 2 – Sletning

Dansk Handel & Service havde gerne set, at optagelserne kunne bevares i en længere periode end de foreslåede 30 dage og har arbejdet for dette i udvalget. En periode på 30 dage vil ofte være for kort og dermed reducere fordelene ved overvågningen. Det er derfor helt afgørende, at perioden ikke bliver kortere end 30 dage, idet formålet med overvågningen i så fald forspildes.

Eksempelvis opdages en forbrydelse ikke altid straks. Ofte vil opklaringen begynde med, at man i forbindelse med løbende svind opdager et mønster, der giver mistanke om uregelmæssigheder, som en gennemgang af tv-optagelserne i så tilfælde vil kunne af- eller bekræfte. I andre tilfælde kan man ikke umiddelbart se, at der mangler varer, idet det først opdages i forbindelse med en optælling/status. Endelig skal der også tages højde for, at den ansvarlige leder kan være bortrejst på ferie.

Af lovforslaget fremgår, at optagelserne skal kunne opbevares i længere tid, hvis det er nødvendigt af hensyn til behandlingen af en konkret tvist. Dansk Handel & Service noterer med tilfredshed, at optagelserne således vil kunne opbevares i længere tid, hvis en virksomheden har opsagt eller bortvist en medarbejder på grund af tyveri, fordi der er risiko for, at der rejses en civil sag på vegne af medarbejderen med påstand om uberettiget opsigelse eller bortvis-

ning.

Denne mulighed for at opbevare optagelserne i længere tid er vigtig, idet virksomhederne i modsat fald bliver tvunget til at politianmelde samtlige tyverier begået af både kunder og medarbejdere, hvilket vil medføre en stor forøgelse af politiets sagsbyrde. I dag løses mange sager uden politiets indblanding.

Også i de situationer, hvor der sker politianmeldelse, er det vigtigt, at virksomheden selv kan opbevare optagelserne i tilfælde af, at straffesagen ikke fører til domfældelse. I sådanne tilfælde vil fagbevægelsen ofte efterfølgende rejse krav om erstatning som følge af uberettiget bortvisning. Der er imidlertid adskillige eksempler på, at en bortvisning er fundet berettiget under en civil sag, selvom politiet har opgivet at rejse tiltale, eller medarbejderen er blevet fri-fundet under straffesagen. Dansk Handel & Service anbefaler, at det præciseres i forarbejderne, at undtagelsesbestemmelsen også kan anvendes i sådanne situationer.

Med venlig hilsen
Dansk Handel & Service

Kim Munch Lerdal

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt via e-mail: jm@jm.dk

Dato: 12. december 2006
Deres ref.: 2006-730-0421
Vores ref.: THK

Høring over betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning

Med henvisning til høring af 13. november 2006 vedr. betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning skal jeg oplyse, at HTS-A støtter anbefalingerne i betænkningen om at give butikker, pengeinstitutter samt hotel- og restaurationsvirksomheder mulighed for at foretage tv-overvågning af egne indgange og facader samt arealer i umiddelbar tilknytning hertil, når det er nødvendigt af hensyn til forebyggelse og opklaring af kriminalitet.

HTS-A finder, at udvalget har foretaget en fornuftig afvejning af hensynene til forebyggelse og opklaring af forbrydelser og hensynet til privatlivets fred.

HTS-A lægger i den forbindelse vægt på, at udvalget også lægger op til at ændre persondatalovens anvendelsesområde, så det udtrykkeligt slås fast, at loven gælder for al behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Med venlig hilsen

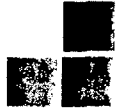
Trine Haag Kreiser
Konsulent

Justitsministeriet
Lovafdelingen

13 DEC. 2006

2006 NR. 730-0421

**HTS-A Arbejdsgiver- og
Erhvervsorganisationen**
Sundkrogskaj 20
Postboks 2698
2100 København Ø
Telefon 77 33 47 11
Telefax 77 33 46 11
hts@hts.dk
www.htsa.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Akt.nr. 20

Jmt. modt.
13 DEC. 2006

Hvidovre, den 12. december 2006
KSM/anl

**Høringssvar til Betænkning nr. 1483, Betænkning om tv-overvågning
fra SikkerhedsBranchen og VABA, Vagt- og Alarmbranchens Arbejdsgiverforening**

Som brancheorganisationer oplever vi, at der i brede dele af samfundslivet er stor usikkerhed om, hvorvidt man må tv-overvåge et bestemt sted eller ej.

Baggrunden er, at lovgivningen på området ikke er dækkende. Der findes simpelthen ikke tilstrækkeligt med bestemmelser, der tager stilling til hvor og hvornår private og offentlige må overvåge. Endvidere er bestemmelserne spredt i forskellige lovgivninger (Lov om Forbud mod tv-overvågning, Persondataloven, Straffeloven m.fl.), hvilket gør det endnu sværere for de berørte at skaffe sig overblik. Endelig er retspraksis sparsom og Datatilsynets udtalelser er rudimentære.

Vores primære ønske er derfor én samlet lovgivning, der skal regulere adgangen til at tv-overvåge. Området har stor betydning i samfundsdebatten og for rigtig mange mennesker. SikkerhedsBranchen og VABA er meget bekymrede over, at det er så svært for anlægsejeren at finde ud af, om han er i færd med at gøre noget ulovligt. Ligeledes er det svært for installatører af tv-overvågning at rådgive og vejlede anlægsejeren, fordi lovgivningen er utilstrækkelig og fordi både teknologi og mængden af tv-overvågning er i rivende udvikling. SikkerhedsBranchen har både over for Justitsministeriet, Folketingets Retsudvalg og tv-overvågningsudvalget præsenteret vedlagte skitse til en samlet lovgivning, som er fra 2004. Hvis det ønskes, vil vi meget gerne præsentere en ny og opdateret version.

Forslaget om at placere alle bestemmelser i Persondataloven er et skridt i den rigtige retning, men vi fastholder, at der er brug for en speciallov, som rummer langt mere end de bestemmelser, man kan finde i forskellige love i dag. Det ændrer forslagene i denne betænkning ikke ved.

Som beskrevet i SikkerhedsBranchens skitse til et lovforslag skal der tages stilling til langt dyberegående spørgsmål end betænkningen gør. Vi mener, der skal være en stærk samfundskontrol af dette område. Vi mener, der skal stilles krav til anlægsejeren og vi mener,

der skal stilles krav til leverandører og installatører af tv-overvågning, og at der skal stilles krav til det udstyr, de leverer.

SikkerhedsBranchen og VABA finder det derfor betænkeligt, at kontrollen med og viden om hvor, hvad og hvor mange anlæg der installeres i realiteten forsvinder. Vi havde hellere set en bevægelse hen imod, at alle anlæg skal anmeldes. Som det er nu og vil blive efter gennemførelse af betænkningens forslag, har ingen overblik over området, hvilket indebærer nærliggende risiko for misbrug af tv-overvågning.

SikkerhedsBranchen og VABA ved, at lovgivningen retter sig mod anlægsejer og stiller visse krav og forbud op. Vi ved imidlertid også, at rigtig mange anlægsejere, som ved gennemførelse af betænkningens forslag får adgang til at optage uden for deres butik m.v., ikke har kendskab til lovgivningen og heller ikke har reel mulighed for at få det. Vi ved, at uvidenhed ikke fritager nogen for ansvar, men i virkelighedens verden fungerer det mange gange sådan, at anlægsejer fuldstændig overlader denne del til det firma, der installerer.

Her er lovgivningen fuldstændig tavs. Der stilles ingen krav til installatører af tv-overvågning. SikkerhedsBranchen har indført en ISO 9001 certificeringsordning, som et antal medlemmer har gennemført eller er ved at gennemføre. Her findes krav til uddannelse af medarbejdere, vejledning af kunden, krav til viden, ITV-politik, kravspecifikationer til installation og det udstyr, der installeres. Og sidst, men ikke mindst, en installationserklæring, som sikrer, at lovgivning, etiske regler, tekniske forskrifter, vejledning og instruktion m.v. er overholdt.

Vi mener på baggrund af to års erfaring med ISO 9001 certificering, at netop disse krav stillet til leverandør/installatør er der, hvor det er muligt at gøre en forskel. Det er her nøglen til at sikre, at lovgivningen bliver overholdt, findes i et marked, hvor der er meget langt mellem den nuværende lovgivning og betænkningens intentioner og forudsætninger og det, vi oplever rent faktisk bliver installeret og brugt af både private og offentlige.

Mere specifikt kan siges om betænkningen, at de momenter udvalget har tillagt betydning, som nævnes på side 13, er vi helt enige i. Det er dog skuffende, at disse forudsætninger har udmøntet sig i så få konkrete forslag.

Vi er principielt enige i, at adgangen for private til at overvåge udvides til egne indgange og facader og arealer i direkte tilknytning hertil – med optagelse - bør udvides. Vi finder dog, at der burde være mere restriktive bestemmelser om, hvem der har adgang til at se optagelserne under hvilke forudsætninger. Dette bør beskrives i en tv-overvågningspolitik i den enkelte virksomhed, hvilket ville være enkelt at håndtere, hvis alle anlæg skulle anmeldes til Data-tilsynet.

Vi mener som udgangspunkt ikke problemet så meget består i, hvor man overvåger, men hvem der ser på optagelserne og under hvilke forudsætninger, det sker. Dette må afhænge af formålet og formålet må for at begrunde overvågning af det offentlige rum være kriminalitetsforebyggelse/efterforskning. SikkerhedsBranchen og VABA vil derfor foreslå, at privates optagelser i det offentlige rum lagres og opbevares på de af Rigspolitichefen godkendte kontrolcentraler. På den måde vil det være langt lettere at sikre mod misbrug lokalt, og man vil

have styr på, at optagelserne slettes efter reglerne. Det vil endvidere være let for politiet at få adgang til materiale, hvor dette er lovligt, og man vil undgå mange af de tilfælde, hvor optagelserne af den ene eller anden grund ikke kan bruges.

De øvrige forslag i betænkningen - 30 dages opbevarelse, oplysningspligt/skiltning, at der ikke skal ske anmeldelse m.v. - er forslag, som ikke betyder alverden.

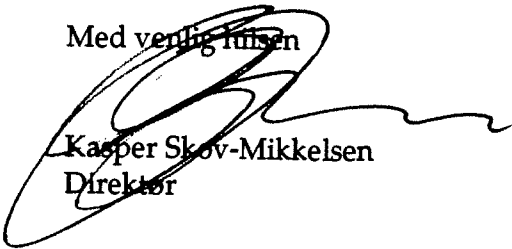
Sammenfattende skal SikkerhedsBranchen og VABA udtrykke skuffelse over, at man ikke er parat til at regulere dette vigtige område på betryggende vis, så vi både får vished for, at optagelserne teknisk kan bruges, at de ikke kan misbruges og at anlæggene er installeret og brugt i henhold til loven.

Det væsentlige må være at sikre, at vi får det maksimale ud af mulighederne i tv-overvågning med mindst muligt indgreb i privatlivsbeskyttelsen. Det sikrer forslagene i denne betænkning ikke.

SikkerhedsBranchen og VABA stiller sig gerne til rådighed for en dialog om, hvordan man i praksis får indført regler, som sikrer det, der er intentionerne i betænkningen, og som vi mener, der er markant flertal for i Folketinget.

På vegne af SikkerhedsBranchen og VABA

Med venlig hilsen

Kasper Skov-Mikkelsen
Direktør

Bilag: Skitse til en samlet ITV-lovgivning

Skitse til en samlet lovgivning for tv-overvågning

Lovgivningen på området er i dag spredt på forskellige love og bekendtgørelser, der hverken hver for sig eller samlet skaber fornuftige rammer for anvendelsen af tv-overvågning i samfundet. Kontrollen på og overblikket over området er næsten ikke eksisterende, og de tekniske løsninger og kvaliteten af anlæggene er af meget svingende kvalitet.

Derfor er behov for en samlet lovgivning der tager højde for de mange aspekter i og særlige problemer forbundet med tv-overvågning. I modsat fald er der en alvorlig risiko for at tv-overvågningen breder sig til områder, hvor vi ikke ønsker den for "privatlivets fred", og for at den samfundsmæssige nytte af den ikke realiseres.

Nedenfor er nævnt de områder/interessenter en samlet lovgivning skal stille krav til og i punktform de krav, der bør stilles. Punkterne er uddybet i bilag 1. En bredere formuleret fremstilling findes i et særskilt bilag, SikkerhedsBranchens bidrag til bogen "IT og privatlivsbeskyttelse", der udkommer til efteråret.

1. Samfundet

- a) Overblik (anmeldelsespligt på alle anlæg)
- b) Kontrol (Datatilsynet i sammenhæng med krav til ITV-installatøren)
- c) Specifikke regler for væsentlige områder (nugældende revideres og udvides)

2. Anlægsejeren

- a) Krav om at anvende certificeret leverandør for alle (også i private hjem)
- b) ITV-politik udarbejdes (proportionalitet og sammenhæng sikres)
- c) Drift i henhold til regler som kendes fra Persondataloven
- d) Uddannelse og autorisation af operatører
- e) Information til ansatte, gæster og offentligheden, herunder skiltning
- f) Vedligeholdelse og evaluering af anlægget

3. Leverandøren

- a) Uddannelse af medarbejdere på alle niveauer i processen (f.eks. ITV-uddannelserne)
- b) Kvalitetssikring (certificering)
- c) Vejledning af kunden (teknik, lovgivning, formalia)
- d) Dokumentation på anlægget (installationserklæring)

4. Anlægget

- a) Specifik ITV-standard (der sikrer sammenhæng mellem formål og anlæg)
- b) Tekniske standarder (separat bilag, der revideres hvert andet år)
- c) Logning (Hvem har haft adgang til hvilke billeder hvornår?)
- d) "Aflytningssikring" (trådløse anlæg generelt)

Skitse til en samlet lovgivning for tv-overvågning - Bilag 1

Ad 1. Samfundet

a) Overblik

For at skabe det nødvendige overblik over, hvor der installeres overvågning, med hvilket formål og med hvilke konsekvenser for forskellige persongrupper og hvad effekten er, er det afgørende, at der både i lovgivningen og i praksis etableres anmeldelsespligt på alle anlæg, uanset om de er privat eller offentligt ejede. I tilknytning hertil skal der etableres et system, der sikrer, at anlæggene også i praksis anmeldes til den godkendende og registrerende myndighed.

b) Kontrol

For at sikre at anlæggene også i praksis anmeldes, er det nødvendigt, at der gennemføres en hvis kontrol med at anlæg anmeldes. Det vil under det nuværende system, hvor Datatilsynet gennemfører et meget lille antal stikprøver, være meget ressourcekrævende. Man kan imidlertid forestille sig en ordning, hvor man kræver, at installatørerne er certificerede og så lægge det ind som et krav i kvalitetsstyringen, at installatøren sørger for anmeldelse til Datatilsynet og i øvrigt er garant for, at lovgivningen er overholdt. SikkerhedsBranchen råder over en sådan certificeringsordning.

c) Specifikke regler for væsentlige områder.

Lov om forbud mod tv-overvågning indeholder i dag en række specifikke undtagelser, der beskriver, hvor det ikke er forbudt at tv-overvåge (f.eks. overdækkede indkøbscentre, tankstationer, fabriksområder o.l.). I den forbindelse er der en række uafklarede områder som f.eks. gågader, genbrugspladser, byggepladser og en række andre arbejdspladser, hvor det er væsentligt, at vi får en debat om, hvor det er, vi vil have overvågning, og hvor vi ikke vil. SikkerhedsBranchen har sammen med Institut for Menneskerettigheder taget initiativ til en debatmøderække og har sammen med det Kriminalpræventive Råd en egentlig meningsmåling på vej, der tilsammen skal give et billede af danskernes holdninger til overvågning og hvilke grænser, vi skal sætte for den.

Ad 2. Anlægsejeren

a) Krav om at anvende certificeret leverandør for alle.

For at samfundet og brugerne af tv-overvågning kan få fuldt udbytte af den, er det helt afgørende at sikre, at kvaliteten er i orden. Samtidig er det mindst lige så vigtigt, at grænserne for privatlivets fred ikke bliver overskredet. Det er SikkerhedsBranchens holdning, at dette ikke kan sikres blot ved at stille krav til brugerne. Et helt afgørende element i kvalitetssikringen er ITV-installatøren. Ved at stille krav til hans rådgivning før og efter installationen og ved at stille krav til professionalisme og udstyr under installationen, kan det sikres, at lovgivning overholdes, at anmeldelse til Datatilsynet indgives, og at billederne faktisk kan anvendes efter formålet. Dette er vigtigt for alle installationer, også for dem i private hjem. Det er tankevækkende, at man ikke selv må installere en vaskemaskine, men gerne må installere videoovervågning uden at kende hverken lovgivning, teknik eller de særlige etiske overvejelser, man skal gøre sig. SikkerhedsBranchens certificeringsordning stiller disse krav til installatørerne.

b) ITV-politik – proportionalitet og sammenhæng sikres
Inden installationen påbegyndes bør brugeren udarbejde en såkaldt ITV-politik, hvor han tager stilling til en række spørgsmål med det centrale formål at sikre, at der er proportionalitet mellem formålet med anlægget og indgrebet i privatlivets fred hos dem, der vil blive overvåget.

c) Drift i henhold til regler som kendes fra Persondataloven
Det er vigtigt, at anlægsejeren vejledes om lovgivning både med hensyn til hvad man må overvåge og optage og med hensyn til kravene til "god dataskik", når anlægget er i drift.

d) Uddannelse og autorisation af operatører
Anlægsejeren skal jf. punkt 2c sørge for, at så få som muligt har adgang til data og at disse personer er instrueret/ uddannet, så de kan betjene anlægget lovligt og så dokumentation sikres i videst muligt omfang samtidig med, at det slettes straks, når formålet med at gemme den er opfyldt. Dette er et punkt installatøren altid bør fremhæve i forbindelse med aflevering af anlægget.

e) Information til ansatte, gæster og offentligheden, herunder skiltning
Det er helt afgørende, at kun politiet, med de særlige retsgarantier, der gælder, har mulighed for at foretage "skjult overvågning". Især på arbejdspladser er det vigtigt at sikre en dialog om formålet med overvågningen.

f) Vedligeholdelse og evaluering af anlægget
Der skal stilles krav om regelmæssig vedligeholdelse af anlægget og regelmæssig evaluering af, om det lever op til formålet, så det sikres, at billederne kan bruges efter formålet i tilfælde af kriminelle handlinger o.l.

Ad 3. Leverandøren

a) Uddannelse af medarbejdere på alle niveauer i processen (ITV-uddannelserne)
For at sikre kvaliteten af anlæggene, er det vigtigt at stille uddannelsesmæssige krav til de personer, der skal montere udstyret. SikkerhedsBranchen har fire forskellige ITV-uddannelser/-kurser, men en egentlig personlig autorisation som for el-installatører bør overvejes.

b) Certificering/ kvalitetssikring
Der skal stilles krav om, at installatørerne skal kunne dokumentere kvaliteten. SikkerhedsBranchens certificeringsordning sætter p.t. standarden på markedet.

c) Vejledning af kunden (teknik, lovgivning, formalia)
Som nævnt finder SikkerhedsBranchen, at den mest farbare vej at hæve standarden på er at stille krav til installatøren. Vejledning om lovgivning, formalia og tekniske krav til udstyret indgår i SikkerhedsBranchens certificeringsordning. Her sikres det at der findes objektive tekniske specifikationer for udstyret afhængigt af formålet, at installatøren sikrer, at formalia er overholdt, herunder at anmeldelse til Datatilsynet er udfyldt og

indgivet, at anlægget er lovligt, og at anlægsejeren har fået vejledning om alt det, han skal være opmærksom på, når anlægget er i drift.

d) Dokumentation på anlægget (jf. installationserklæringen)

Installatøren skal afgive dokumentation på anlægget med beskrivelse af kameratyper, ledningsføring o.s.v. således anlægget kan serviceres, kontrolleres, opgraderes og udvides uden vanskeligheder. Certificerede ITV-installatører i SikkerhedsBranchen afleverer en installationserklæring til kunden med relevant dokumentation

Ad 4. Anlægget

a) Tekniske standarder

Der skal stilles specifikke krav til udstyret i forhold til formålet med overvågningen. I SikkerhedsBranchens "Tekniske Specifikationer" opereres med observation, verifikation og identifikation.

b) Specifikke ITV-specifikationer (der sikrer sammenhæng mellem formål og anlæg)

Der bør stilles specifikke krav til kameraer m.v. i forhold til ovennævnte tekniske standard. Der er i SikkerhedsBranchens tekniske specifikationer krav til antallet af tv-linier, frekvenser, støjfølsomhed m.v.

c) Logning (omfanget er p.t. til behandling i Datarådet og justitsministeriet)

Der bør stilles krav til i hvilket omfang forskellige typer af anlæg skal være i stand til automatisk at føre en elektronisk log over, hvem der har haft adgang til hvilke data/billeder.

d) "Aflytningssikring"

Der skal stilles krav om, at udstyret er sikret mod "aflytning" af optagelserne af uvedkommende. Dette er især et problem med en del af det udstyr, der monteres i private hjem. Her kan naboen eller indbrudstyven ofte via et almindeligt fjernsyn med stueanterne se med på kameraerne i huset.

Sammenfattende må det understreges, at der er behov for en samlet lovgivning på tv-overvågningsområdet. En del af de elementer, der skal indgå, findes i forvejen i anden lovgivning, ikke mindst persondataloven, og skal blot tilrettes, så de er målrettet dette område. Væsentlige dele er imidlertid fuldstændig ulovregulerede. Der er således ingen krav til hverken installatøren eller det udstyr, han monterer. Der mangler fuldstændig overblik over udviklingen og anvendelsen af tv-overvågning, og der er behov for lovgivningsmæssige krav til kvaliteten af anlæggene. Dette for at sikre balancen mellem den kriminalitetsforebyggende og -opklarende effekt og hensynet til privatlivets fred, så samfundet får mest mulig nytte af tv-overvågningen.